

کاربست داستان‌پردازی در خط‌مشی‌گذاری و قانون‌گذاری: پیشنهادهایی برای ارتقای کارکردهای تعاملی و ارتباطی مجلس شورای اسلامی ایران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تاریخ انتشار:
۱۴۰۴/۲/۲۳

شماره مسلسل: ۲۰۷۲۴
کد موضوعی: ۳۵۰

مرکز پژوهش‌های
مجلس شورای اسلامی

عنوان گزارش:

کاربست داستان‌پردازی در خط‌مشی‌گذاری و قانونگذاری: پیشنهادهایی برای ارتقای کارکردهای تعاملی و ارتباطی مجلس شورای اسلامی ایران

نوع گزارش: طرح و لایحه □، نظارتی □، راهبردی ■، پیش‌نویس قانونی □

نام دفتر:

مطالعات بنیادین حکمرانی (گروه سیاست‌پژوهی و آزمایشگاه حکمرانی)

تهیه و تدوین کنندگان:

مهدی خسروی (گروه سیاست‌پژوهی و آزمایشگاه حکمرانی)، حسین بابایی مجرد (مشاور دفتر حکمرانی و مدیر گروه سیاست‌پژوهی و آزمایشگاه حکمرانی)، جعفر زینت‌بخش (گروه سیاست‌پژوهی و آزمایشگاه حکمرانی)، محمد مهدی مهربان (سرپرست خانه خلاق و نوآوری)

مدیر مطالعه:

حسین بابایی مجرد

اظهار نظر کنندگان:

محسن ردادی (دفتر اجتماعی)، عطیه یوسفی (دفتر مطالعات حکمرانی)، حیدر نجفی رستاقی (دفتر مطالعات حکمرانی)، علیرضا نصر اصفهانی (دفتر مطالعات حکمرانی)، اسماعیل نوده فراهانی (دفتر مطالعات حکمرانی)، زهرا غفوری (دانشجوی دکتری دانشگاه لرستان)

ناظر علمی:

مهدی عبدالحمید

گرافیک و صفحه‌آرایی:

سارا پیرولی

ویراستار ادبی:

شیوا امین اسکندری

واژه‌های کلیدی:

- داستان‌پردازی پارلمانی
- تعامل عمومی
- تصویر عمومی
- قانونگذاری

تاریخ شروع مطالعه:

۱۴۰۲/۱۰/۰۱

فهرست مطالب

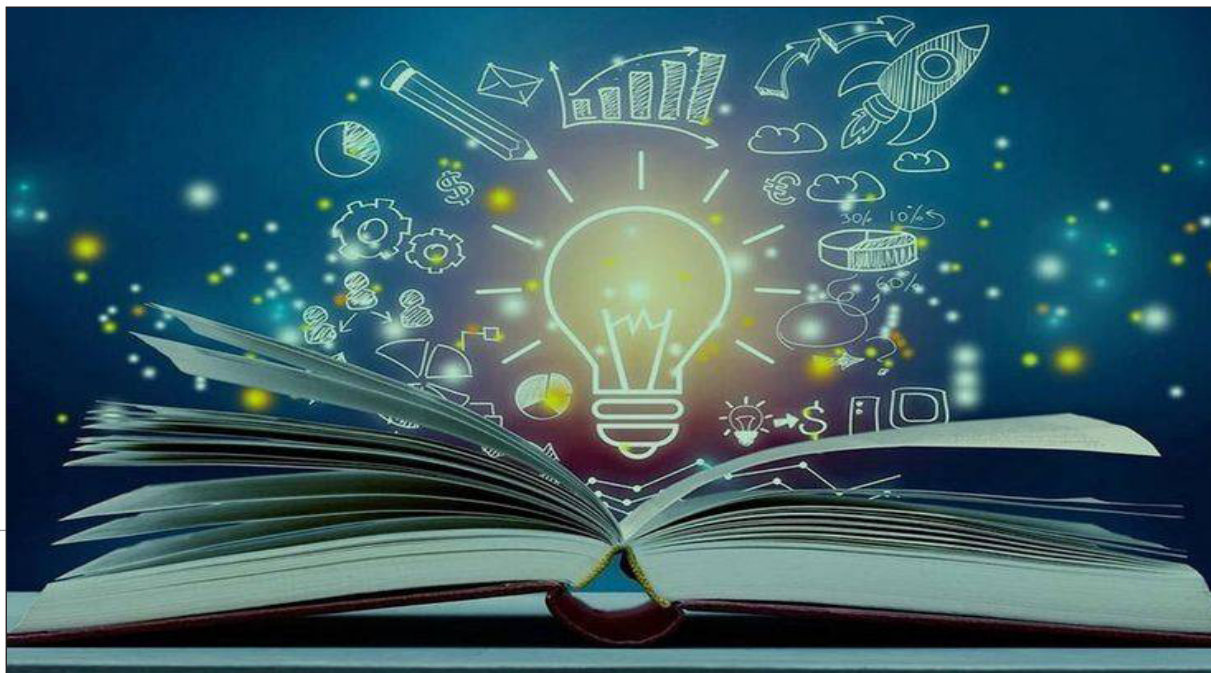
چکیده.....	۶
خلاصه مدیریتی.....	۷
۱. مقدمه.....	۸
۲. چيستی، چرایی و چگونگی تعامل با عموم مردم.....	۱۰
۳. چارچوبی برای مفهوم سازی داستان پردازی پارلمانی.....	۱۲
۴. جمع بندی و نتیجه گیری.....	۲۳
منابع و مآخذ.....	۲۹

فهرست جداول

جدول ۱. خلاصه تمایز مفهومی داستان پردازی، روایت و داستان.....	۱۴
جدول ۲. پیشنهاد توصیه سیاستی.....	۲۴

فهرست شکل

شکل ۱. تأثیر داستان پردازی بر سازماندهی مغز.....	۱۲
--	----

کاربست داستان‌پردازی در خط‌مشی‌گذاری و قانون‌گذاری: پیشنهاد‌هایی برای ارتقای کارکردهای تعاملی و ارتباطی مجلس شورای اسلامی ایران

چکیده

طی سالیان اخیر، با توجه به روند کاهش اعتماد عمومی نسبت به نهادهای اصلی حکومت‌ها از جمله پارلمان‌ها، دغدغه‌هایی در بین مسئولان و حکمرانان کشورهای مختلف به وجود آمده است که چگونه می‌توانند این اعتماد را برگردانند. در این بین بحث تعامل عمومی به عنوان رویکردی که می‌تواند ارتباط با عموم مردم را بهبود بخشد مورد توجه قرار گرفته است. یکی از ابزارهایی که اخیراً برای این منظور معرفی شده است، داستان‌پردازی‌های پارلمانی است. در واقع با کمک این ابزار می‌توان نقش تعاملی مجلس با آحاد مردم را افزایش داد و به ساخت داستان‌ها و روایتی مطلوب‌تر و جذاب‌تر از مجلس کمک کرد. به هر حال پارلمان به عنوان نهادی سیاسی و یک عرصه عمومی برای تعامل، به دلیل تنوع دیدگاه‌ها و منافع نمایندگان، همواره در معرض تنش‌ها و تعارضات است که شکل‌گیری یک هویت نهادی واحد و ثابت را با چالش مواجه می‌کند. در این گزارش سازوکار داستان‌پردازی معرفی و ابعاد مختلف آن تبیین شده است تا از رهگذر آن بتوان ظرفیت اعتمادسازی مجلس را افزایش داد. در پایان نیز توصیه‌های کاربردی برای کاربست این ابزار پیشنهاد و مخاطراتش به بحث گذاشته شده است.

بیان / شرح مسئله

اینکه مردم چه احساس و تصویری نسبت به کارکرد و کلیت مجلس دارند همیشه محل توجه نمایندگان و سیاستمداران بوده است. ساختن هویت واحد برای نهادی مردم‌سالار مانند مجلس موضوع مهمی است که دانش‌پژوهان نسبت به آن حساس هستند. برای ایجاد تصویر مناسب، یکی از ابزارهایی که اخیراً مطرح شده است داستان‌پردازی پارلمانی است که می‌تواند عامه مردم را به پارلمان‌ها متصل کند و این ادراک را ایجاد کند که پارلمان مشغول به کار است و آثاری مثبت بر زندگی مردم خواهد داشت. به همین دلیل می‌توان از این ابزار برای ارتقای هویت و تصویر عمومی پارلمان در راستای نقش تعاملی پارلمان استفاده کرد. به‌طور خلاصه، مجلس به این دلیل که ظرف مناقشات میان تفکرات و خط‌مشی‌های مختلف و بعضاً متعارض است، در وهله نخست نمی‌تواند واجد هویتی واحد شود، اما داستان‌پردازی می‌تواند تا حدودی بر این مسئله فائق آمده و تصویر بهتری از مجلس مخابره کند.

نقطه‌نظرات / یافته‌های کلیدی

داستان‌پردازی پارلمانی یعنی استفاده از ابزارهای روایتگری برای اطلاع‌رسانی، آموزش، مشورت یا درگیر کردن شهروندان و اتصال پارلمان به آنها. پارلمان انگلستان از این ابزار در راستای افزایش ارتباط‌گیری با عموم مردم و ایجاد تصویر، هویت و مدیریت شهرت خود استفاده کرده است. در ضمن این ابزار برای افزایش سطح اعتماد عمومی هم به کار گرفته می‌شود که در گزارش به تفصیل پرداخته خواهد شد.

پیشنهاد راهکارهای تقنینی، نظارتی یا سیاستی

همان‌طور که اشاره شد، داستان‌پردازی پارلمانی به‌تازگی مورد توجه پارلمان‌های جهان قرار گرفته است. از این رو پیشنهادها و توصیه‌هایی برای مجلس ایران ارائه می‌شود که در ادامه به آنها اشاره خواهد شد:

👉 مجلس شورای اسلامی باید تصویری مثبت از کلیت نهادی خود در اذهان عمومی ایجاد کند؛ چیزی که از برآیند مواجهات تک‌تک نمایندگان با مجلس نمی‌توان انتظار داشت؛ چراکه آنها از مجلس به‌مثابه کل نمایندگی نمی‌کنند. به همین جهت نیازمند به‌کارگیری داستان‌پردازی است که بتوانند از کلیت این نهاد مردمی دفاع کنند. در این راستا چند پیشنهاد در این خصوص قابل طرح است: **اولاً**، مرکز افکارسنجی به‌عنوان نهادی مرتبط با عموم مردم، می‌تواند به افکارسنجی و کشف تصویر مجلس در اذهان عموم مبادرت کرده و داده‌های حاصل از فرایندهای پیمایشی خود را در اختیار داستان‌پردازان برای بساخت تصویر درست از کلیت مجلس قرار دهند. **ثانیاً**، مجلس شورای اسلامی می‌تواند افرادی را به کار گیرد که با توجه به نکات و ملاحظات بحث شده در گزارش، به‌طور عمومی در دانشگاه‌ها، اندیشکده‌ها، پژوهشکده‌ها و سایر محافل نخبگانی و علمی و حتی در فضاهای عمومی حضور یافته و به ساختن داستان‌ها و روایت‌های ناظر به کلیت (نقش و کارکرد) مجلس و تأثیرات آن بر زندگی روزمره مردم کمک کنند. **ثالثاً**، دفاتر تخصصی مرکز پژوهش‌های مجلس هم می‌توانند برای طرح‌ها و لوایح که به آنها ارجاع شده است و به‌جهت کارشناسی مورد تأیید است به‌مثابه داستان‌پردازان، به خلق روایتی جذاب برای عموم اهتمام ورزند؛ یکی از این سازوکارها در اینجا شتابدهی به استارت‌آپ‌های سیاستی است که مرکز نوآوری قوه‌مقننه می‌تواند با توسعه آنها نسبت به اقناع مردم درباره آثار مثبت قوانین، تعامل و همراهی آنها را بیش از پیش محقق نماید؛ **رابعاً**، یکی از عوامل مهم در ساخت داستان‌ها و روایت‌های مناسب، به‌کارگیری سخنگوی واحد برای مجلس است؛ هر کدام از کمیسیون‌های مجلس، یک سخنگو دارد که راوی جزئیات وقایع کمیسیون متبوع خود است اما موقعیتی که بخواهد تصویری از کلیت مجلس ارائه داده و تنها در حصار و حریم کمیسیونی یا شخصی تعریف نشود در مجلس وجود ندارد و شاید با تعریف این موقعیت و تعیین سخنگوی قوه مقننه بتوان شرایط داستان‌پردازی مطلوب را از کلیت نهادی مجلس فراهم آورد.

۱. محسن ردادی در گزارش خود (شماره مسلسل ۱۹۳۰۰) به اهمیت تصویرسازی مطلوب برای افزایش سرمایه اجتماعی مجلس شورای اسلامی اشاره کرده است.

✓ مجلس شورای اسلامی با محوریت اداره کل روابط عمومی خود می‌تواند کانالی در سایت‌های اشتراک‌گذاری ویدئو و کلیپ، مانند آپارات، نماشا، تماشا، جعبه و غیره تأسیس کرده و نظر تعدادی از ذی‌نفعان متأثر از هر قانون که متحمل نفع یا ضرر شده‌اند را در نسبت آن قانون بازخوانی کند. تمهید این سازوکار باعث خواهد شد که **اولاً** عموم مردم احساس کنند که نهاد قانونگذاری کشور به آنها توجه کرده و صدای آنها شنیده می‌شود و نتیجتاً احساس تعلق به نظام و نهاد مجلس از این رهگذر بیشتر خواهد شد. **ثانیاً** تعقیب این سازوکار، محملی برای شناخت آثار و پیامدهای ناخواسته قوانین اجرا شده ایجاد خواهد کرد. **ثالثاً** تحقق این سازوکار می‌تواند به ساخت داستان‌ها و روایت‌های واقعی از نقش و کارکردی که مجلس می‌تواند در متن زندگی آحاد جامعه داشته باشد کمک کرده و مردم را به مجلس و نماینده‌هایشان پیوند دهد.

✓ به کرات دیده شده است که فشارهای رسانه‌ای در جامعه باعث شده که طرح یا لایحه‌ای که در دستور کار مجلس قرار دارد با روایتی نادرست مواجه شده و به علت تهییج افکار عمومی به بی‌راهه رفته یا از دستور کار خارج شده یا حتی با تحریف هدف قانونگذار در دستور کار مجلس قرار گرفته است. به همین جهت پیشنهاد می‌شود ضمن راه‌اندازی کانال تخصصی برای مجلس در پیام‌رسان‌های داخلی، از طراحان اصلی طرح و لایحه خواسته شود تا داستان و استدلال‌های خود را از طرح چنین مسئله‌ای به‌طور شفاف، دقیق و جامع بیان کنند تا از هرگونه سوءاستفاده‌های احتمالی جلوگیری به عمل آید.

✓ با توجه به اینکه زبان قانونگذاری، زبانی حقوقی و فنی است، این ضرورت احساس می‌شود که مجلس بتواند با ابزارهایی مانند مصورسازی استدلال‌ها،^۱ امکان فهم شهروندان را از موضوع‌های پیچیده ایجاد کرده و اطلاعات لازم را به شهروندان به شیوه‌ای بصری ارائه کند که به راحتی قابل فهم و ساختاردهی باشد. فناوری‌های بصری‌سازی استدلال‌ها که رایانه‌پایه هستند به شهروندان بیشتری این امکان را می‌دهد که بدون صرف وقت زیاد در این زمینه و یا آشنایی با مسائل پیچیده حقوقی و فنی، از نکات اصلی قوانین در حال شکل‌گیری و نظرها و مواضع احزاب سیاسی و کارشناسان آگاه از آن مطلع شوند.

✓ یکی از رسانه‌های شایع و البته اثرگذار امروز در جهان، تولیدات رسانه‌ای و هنری اعم از انیمیشن و موشن‌گرافی است. توصیه می‌شود خانه خلاق و نوآوری قوه مقننه با همکاری روابط عمومی مجلس و البته با استفاده از ظرفیت‌های استارت‌آپ‌ها یا سایر امکانات موجود کشور به تولید انیمیشن و موشن‌گرافیک جهت ایجاد تصویر و داستان‌های باورپذیر از کیفیت عملکرد مجلس شورای اسلامی مبادرت کند.

✓ فراکسیون رسانه، مطبوعات و فضای مجازی مجلس به‌عنوان کارگروه تخصصی درون مجلس می‌تواند خط‌مشی‌های مجلس برای ظهور رسانه‌ای خود را تنظیم کرده و سایر نهادهای فوق‌الذکر را برای تحقق و تعقیب آن خط‌مشی‌ها به کار گیرد.

۱. مقدمه

در دهه‌های اخیر، موجی فزاینده در خصوص بی‌اعتمادی عمومی نسبت به سیاست، به‌ویژه در خصوص نهادهای سیاسی اصلی مانند پارلمان‌ها به‌وجود آمده است [۱]. بسیاری معتقدند که مردم اعتماد خود را به قوه مقننه از دست داده‌اند و همچنان روند اعتماد به پارلمان‌ها طی زمان کاهش یافته است [۲]. اعتماد عمومی معیار کلیدی موفقیت یا شکست سیاسی است [۳]. درحقیقت اعتماد به نظام سیاسی برای تضمین مشروعیت نظام حیاتی است؛ اعتماد سیاسی به‌مثابه چسب عمل می‌کند که ارکان نظام را کنار هم نگه می‌دارد و نیز مانند روغنی است که ماشین (دستگاه) خط‌مشی آن را روان می‌کند [۴]. به‌دلیل کاهش اعتماد عمومی به نهاد اصلی نمایندگی مردم (یعنی پارلمان)، اخیراً تلاش پارلمان‌ها برای تعامل با عموم مردم تکثر و تنوع پیدا کرده است. برای تقویت باور ارزشمند بودن نهاد پارلمان در بین مردم، پارلمان‌ها باید به‌گونه‌ای باشند که دغدغه‌ها و نگرانی‌های عموم مردم در آن متبلور شود [۱]. از این‌رو در زمانی که بسیاری از مردم در حال از دست دادن اعتمادشان به نهادهای دمکراتیک هستند، تعامل مشارکتی در این بخش حیاتی

بوده و می‌تواند نقشه راهی برای خوش‌بینی و نوآوری در حکمرانی فراهم کند. مشارکت و تعامل مردم می‌تواند به احیای شیوه‌ها و فضاهای مدنی کمک کرده و سازوکارهای حکمرانی انعطاف‌پذیرتر و نوآورانه‌تری را ایجاد کند [۵]. این موضوع به اندازه‌ای مورد توجه بوده است که از آغاز قرن بیست‌ویکم، تعامل عمومی به‌حدی گسترش یافته که به «نقش پارلمانی جدید» تبدیل شده است [۶].

با این وجود، اساساً پارلمان‌ها به‌دلیل ماهیت‌شان، به‌طور سنتی در زمره نهادهای بسته‌ای هستند که با قدرت و فرایندهای تصمیم‌گیری‌ای که دارند، به‌دنبال مصالحه و حل تعارض هستند. آنها معمولاً در یک مکان (و به‌شکل متمرکز) قرار دارند و از نظر فیزیکی با بسیاری از شهروندان فاصله دارند [۷]. از این رو، یکی از سازوکارهایی که اخیراً برای افزایش تعامل با عموم مردم معرفی شده است، تکنیک داستان‌پردازی پارلمانی^۱ است. این روش ابزاری ارزشمند است که شایسته توجه بیشتر از سوی دانش‌پژوهان و خبرنگاران حوزه مطالعات پارلمانی است. پریور و لستون - باندیرا داستان‌پردازی را به‌عنوان یک تکنیک تعاملی معرفی کردند که اخیراً پارلمان انگلستان برای تعامل بیشتر با شهروندان از آن استفاده کرده است. بررسی داستان‌پردازی با شرایط خاص خود (یعنی با استفاده از نظریه روایتی) به ما کمک می‌کند تا بفهمیم پارلمان (و اعضای تشکیل‌دهنده آن، کمیته‌ها، کمیسیون‌ها و بخش‌ها) مدعی چه چیزی (و چه کسی) هستند. بنابراین، داستان‌پردازی، هم به‌عنوان چارچوب نظری و هم تکنیک تعاملی، وسیله‌ای ارزشمند برای درک و تمرین تعامل پارلمانی است و شایسته توجه بیشتر از سوی نمایندگان، سیاست‌مداران، و حتی دانش‌پژوهان است [۸].

درواقع، امروزه پارلمان‌ها را می‌توان به‌عنوان محفلی درک کرد که روایت‌های رقیب^۲ گفته می‌شود و ادعاهایی درباره منابع عمومی مطرح می‌شود. روایت‌ها وسیله‌ای برای درک و فهم واقعیت اجتماعی هستند که در قالب داستان‌ها گفته می‌شود. بنابراین، داستان‌پردازی جنبه اساسی از چگونگی درک و فهم پارلمان (به‌عنوان یک نهاد) در یک واقعیت اجتماعی گسترده‌تر است. علاوه بر این، در طول تاریخ، داستان‌پردازی به‌عنوان وسیله‌ای برای تعامل با مخاطبان مورد نظر به‌کار رفته است؛ به‌عنوان مثال، در تجارت، بازاریابی و مدیریت برند، این روش قدیمی است. مایکروسافت در حال حاضر از یک داستان‌پرداز ارشد برای کمک به مدیریت تصویر شرکت و در نظر گرفتن استراتژی برند از نقطه‌نظر مخاطبان استفاده می‌کند. همچنین داستان‌پردازی کارکردهای ذاتی خیریه و نهادهای مذهبی است که (مانند هر نهاد دیگری) هدفشان برجسته کردن یک پیام در میان دیگران، جلب توجه‌گیرنده، برانگیختن هیجان‌ات و درگیر کردن گیرنده در فعل و انفعال و نیز برای افزودن اعتبار به فعالیت‌ها است. این رویکرد در بسیاری از محیط‌های نهادی دیگر، از آموزش عالی گرفته تا کتابخانه‌ها و موزه‌ها، به‌کار گرفته شده و یا مورد حمایت قرار گرفته است [۹].

بحث درباره داستان‌پردازی در زمینه شرکت‌ها یا احزاب خاص به‌دلیل سهولت نسبی آنها در ایجاد «هویت برند» عملی‌تر می‌شود که مفهومی مسئله‌ساز برای پارلمان است. پارلمان یک نهاد غیرحزبی (فراحزبی)^۳ است، اما به‌طور هم‌زمان نماینده همه احزاب است؛ همان‌طور که واین‌تروب اشاره می‌کند، «آنها تالارهایی (مجامع سیاسی)^۴ هستند که در آن بحث‌های سیاسی قوی، بسیار عمومی و اغلب خصمانه انجام می‌شود که منعکس‌کننده رقابت حزبی در نظام سیاسی گسترده‌تر است، با این وجود خود آنها در اصل، نهادهای بی‌طرف هستند». همان‌طوری‌که کلسو تصدیق می‌کند پارلمان با هویت خود به‌عنوان یک نهاد کل‌نگر مبارزه می‌کند... با این وجود پارلمان به‌تدریج در حال تلاش برای ساختن یک هویت نهادی برای خود است (آگاهانه یا به طریق دیگر) که فقدان آن بی‌چون و چرا در مرکز موضوع نحوه برخورد پارلمان با عموم مردم و تعامل با آن است. با این حال، آنچه مورد سؤال نیست، این است که مسیری که قرار است در آن چنین هویت نهادی ساخته شود، مطمئناً چندان آسان نخواهد بود. وظیفه ساختن هویت نهادی با این واقعیت پیچیده‌تر می‌شود که پارلمان را مدعیان شخص به شخص فعال^۵ تشکیل می‌دهند، اما همان مدعیان در درجه اول از خود نهاد حمایت نمی‌کنند یا

1. Parliamentary Storytelling
2. Competing Narratives
3. Non-Partisan Institution
4. Forums
5. Active Person-to-Person Claim-makers

از طرف آن ادعاهای مثبتی ندارند. به عبارت دیگر، نمایندگان مجلس نوعاً نماینده خودشان هستند نه نهادشان. در غیاب هویت نهادی منفرد، لازم است (در درک پویایی تعامل پارلمانی) این مدعیان، داستان‌هایی که درباره پارلمان می‌گویند و مخاطبان مورد نظرشان بررسی شود. در حال حاضر ابتکارات و انتشارات پارلمانی وجود دارد که به طور صریح به داستان‌ها و داستان‌پردازی اشاره می‌کند. علاوه بر این، کمیته / کمیسیون‌های منتخب پارلمانی به طور فزاینده‌ای خواستار «داستان‌های عمومی» به عنوان بخشی از استعلامات و پرسش‌های خود هستند و به طور مستقیم به این داستان‌ها در گزارش‌های بعدی ارجاع می‌دهند [۱].

با توجه به نکات مطرح شده، گزارش حاضر به دنبال ارائه بینشی اولیه از داستان‌پردازی‌های پارلمانی است که از طریق آن پارلمان می‌تواند ارزش داستان‌پردازی را بهتر درک کرده و آن را به کار گیرد. پرداختن به دلایل استفاده از آن، اهمیت و ضرورت تعامل با مردم، عناصر و مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده آن و باید و نبایدهای کاربست این روش در این گزارش مورد کنکاش و مذاقه قرار می‌گیرد.

۲. چستی، چرایی و چگونگی تعامل با عموم مردم

پارلمان‌ها با هدف پیونددهندگی بین مردم و حاکمیت به وجود آمده‌اند. به همین دلیل است که آنها گرد هم می‌آیند برای بحث، بررسی و توافق بر تصمیماتی که جامعه را به طور کلی تحت تأثیر قرار می‌دهد و در اعتماد به نظام سیاسی کمک می‌کند. آنچه اخیراً تغییر کرده روشی است که با این پیوند به نقشی مشخص و متمایز تبدیل شده است: تعامل عمومی به یک فعالیت نهادی قابل مشاهده در بسیاری از پارلمان‌ها تبدیل شده است که در کنار سایر کارکردهای اصلی (قانونگذاری، نظارت و نمایندگی)^۱ برای تکمیل و حمایت از آنها دنبال می‌شود. با این حال، چه چیزی به توسعه تعامل عمومی به نقشی کلیدی برای پارلمان‌ها منجر شده است؟ پاسخ اساساً در تغییرات کلیدی اجتماعی و فناوری نهفته است که به نوبه خود به مجموعه متفاوتی از انتظارات عمومی در رابطه بین شهروندان و تصمیم‌گیری سیاسی منجر شده است. نگرش‌ها و انتظارات عموم مردم درباره سیاست و تصمیم‌گیری از دهه ۱۹۷۰ به بعد به طور چشمگیری تغییر کرده است. کارهای علمی جدیدتر تأثیر این روند را در افزایش ضدسیاست نشان می‌دهد. با افزایش سطح تحصیلات و دسترسی به اطلاعات، شاهد ظهور چیزی بوده‌ایم که «شهروند منتقد»^۲ نامیده می‌شود. شهروندان منتقد تصمیمات کمتر افرادی از صاحبان قدرت را می‌پذیرند و با توجه به ترجیحات فردی و شرایط زندگی خود تمایل بیشتری به نقد حکمرانی دارند. همراه با آن، این انتظار وجود دارد که فعالیت‌های «تخبگان تحریک‌کننده»^۳ افزایش یابد. شهروندان منتقد صلاحیت‌های آموزشی و اطلاعاتی برای شکل دادن به نظرات خود دارند و کمتر به صاحبان قدرت برای دیدگاه‌های خود در مورد موضوع‌های خاص متکی هستند. این تحولات با گسترش اینترنت در اوج بین قرن بیستم و بیست‌ویکم و پس از آن تشدید شده است. امروزه فراگیر شدن ابزارهای دیجیتال، دسترسی به حجم شگفت‌انگیزی (در حقیقت دیوانه‌واری) از اطلاعات و دیدگاه‌ها را در مورد موضوع‌های خاص تسهیل می‌کند. در همین راستا، انتظارات نسبت به حکمرانی، شفافیت و استانداردها نیز به میزان چشمگیری افزایش یافته است، در حالی که سطح اعتماد به نهادهای سیاسی در بسیاری از نظام‌های سیاسی کاهش یافته است [۸].

از این رو در پارلمان مدرن، تعامل عمومی برای بررسی موشکافانه پارلمانی مؤثر ضروری است و اطمینان حاصل می‌کند که پارلمان برای جامعه مناسب است. بنابراین وقتی صحبت از این می‌شود که پارلمان کار می‌کند، آنها به طور فزاینده‌ای نگران قرار دادن شهروندان در مرکز ملاحظات خط‌مشی‌گذاران می‌شوند، نه فقط به عنوان هدف، بلکه به عنوان عامل و کارگزار. مزایا و ضرورت برای تعامل مردم در فرایند قانونگذاری و خط‌مشی‌گذاری، به سرمایه‌گذاری جهانی در طیفی از فعالیت‌ها و روش‌های مختلف تعامل عمومی پارلمان‌ها منجر شده است [۹]. در حقیقت، نقش تعامل عمومی به یک پیش‌برنده (پیش‌ران) کلیدی^۴ برای پارلمان‌ها تبدیل شده است و به حدی

1. Legislation, Scrutiny, Representation
2. Critical Citizen
3. Elite-Provoking
4. Key Driver

توسعه یافته است که اکنون می‌توان آن را با سایر نقش‌های سنتی‌تر برابری کرد که پارلمان ایفا می‌کند. در واقع، تعامل عمومی به عنصر اصلی طرح‌ریزی استراتژیک پارلمان تبدیل شده است. با این وجود، تعامل عمومی مفهوم بسیار گسترده و بسیار مورد مناقشه است و همیشه مشخص نیست که واقعاً چه نتایج و پیامدهایی را به دنبال دارد [۶]. با این وجود پارلمان‌ها امیدوارند با گسترش بیشتر نقش تعاملی خود، راه‌های جدیدی برای (دوباره) برقراری ارتباط با شهروندان ایجاد کنند و دل‌بستگی خودشان را به نهاد پارلمان و به‌طور کلی به نظام دمکراتیک به‌عنوان یک کل دوباره آغاز کنند (یا به‌عبارت‌دیگر، از نو راه‌اندازی کنند) [۱۰].

البته پارلمان‌ها نهادهای سنتی و رویه‌ای هستند که «روش‌های انجام کارهای» خاص خود را دارند. پارلمان معاصر نهاد چندوجهی است که طیف گسترده‌ای از نقش‌ها را ایفا می‌کند، اما لزوماً «محل اصلی برای تعامل مستقیم با مردم» نیست. پارلمان‌ها به‌عنوان نهادهای نمایندگی باید موضعی بی‌طرفانه و غیرسیاسی داشته باشند و در حین تعامل با شهروندان، محتوای سیاسی را منتقل کنند. علاوه بر این، به‌عنوان نهادهای جمعی، آنها احتمالاً یک «هویت به‌عنوان یک نهاد کل‌نگر» نیستند، به این معنا که فاقد صدای واحد هستند. این فقدان که نماینده‌ای بتواند به‌طور مؤثر برای پارلمان ارتباط برقرار کند و از آن دفاع کند، ایجاد ارتباط معنادار با مردم را چالش‌برانگیز می‌کند. خود عمل ایجاد رابطه بین پارلمان (به‌عنوان یک نهاد جمعی) و شهروندان چالش‌برانگیز است، چراکه فرصت‌های تماس مستقیم بین پارلمان و شهروندان کم است [۱۱]. از سوی دیگر، دسترسی و شمولیت یک چالش اساسی برای ایجاد تعامل عمومی مؤثر در پارلمان‌ها است. پارلمان‌ها ذاتاً نهادهای سلسله‌مراتبی و نخبه‌گرا هستند. آنها (به‌طور سنتی) اغلب برای استقبال از شهروندان ایجاد نشده‌اند [۸].

در مجموع، تعامل عمومی در حال حاضر نقش نهادی متمایز برای پارلمان‌ها است، حتی اگر هنوز در سراسر جهان به میزانی که توسعه یافته، بسیار تکه‌تکه باشد، همان‌طور که گزارش پارلمانی جهانی اتحادیه بین‌المجالس^۱ (۲۰۲۲) در مورد تعامل عمومی نشان می‌دهد. در حالی که کارکردهای پیونددهی بین پارلمان و مردم همیشه وجود داشته است، در دو دهه اخیر، تغییراتی در نحوه نمایندگی ایجاد شده که اهمیت تعامل عمومی را برای پارلمان‌ها تقویت کرده است. بنابراین، درگیر کردن عموم مردم در تصمیم‌گیری‌های سیاسی یک پیش‌نیاز کلیدی برای حکمرانی دمکراتیک مدرن است؛ و پارلمان‌ها در موقعیت منحصربه‌فردی برای انجام این وظیفه مهم هستند. تحولات جاری در جامعه به توسعه تعامل عمومی به‌عنوان نقش نهادی کلیدی برای پارلمان‌ها منجر شده است. این جایگزین نمی‌شود، بلکه مکمل روش‌های تثبیت شده تعامل است که از طریق تک‌تک نمایندگان مجلس و (به‌ویژه) احزاب سیاسی اجرا می‌شود. با این وجود، تعامل عمومی نیز می‌تواند تله‌ها (یا مشکلات و معضلات)^۲ خود را برای پارلمان داشته باشد، زیرا ممکن است تأثیر نامطلوبی داشته باشد. این موارد باید به‌دقت در هنگام مطالعه و اجرای شیوه‌های تعامل در نظر گرفته شود. تعامل عمومی می‌تواند به انتظارات بزرگ منجر شود، به‌ویژه زمانی که با اعتمادبه‌نفس و هیاهو به‌عنوان «چیزی جدید» معرفی شود. اگر فرایندهای سیاسی متعاقب آن انتظارات را برآورده نکنند، این در واقع می‌تواند آثار منفی بر اعتماد و حمایت نهادی داشته باشد. بنابراین برای همه شیوه‌های تعامل، مدیریت انتظارات از ابتدا یک جزء حیاتی است. پارلمان‌ها باید روشن کنند که شنیدن مواضع و نگرانی‌های عموم مردم به این معنا نیست که خواسته‌های آنها به‌طور خودکار برآورده می‌شود؛ بلکه به این معنا است که خواسته‌های آنها به‌عنوان منبعی دیگر به فرایند سیاسی هدایت می‌شود. به‌هرحال، نتایج تعامل به‌معنای جایگزینی نظرات عموم مردم با نمایندگان نیست، بلکه برای تقویت فرایندهای نمایندگی ماهوی است [۸].

1. Inter-Parliamentary Union (IPU) Global Parliamentary Report
2. Pitfalls

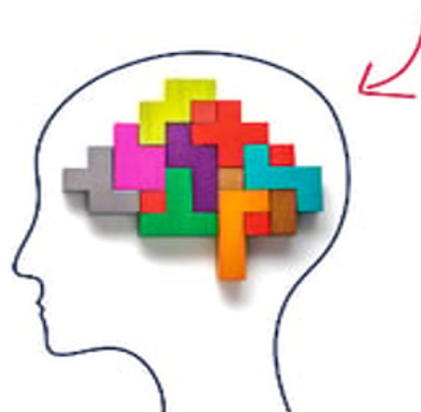
۳. چارچوبی برای مفهوم‌سازی داستان‌پردازی پارلمانی

شکل ۱. تأثیر داستان‌پردازی بر سازماندهی مغز

بدون داستان‌پردازی

با داستان‌پردازی

داستان‌پردازی ابزار قدرتمندی برای تعامل عمومی است زیرا ایده‌های انتزاعی را به روایت‌های قابل ربط تبدیل می‌کند، ارتباطات هیجانی را تقویت می‌کند و موضوعات پیچیده را در دسترس قرار می‌دهد. ضرورت آن در پر کردن شکاف‌ها با انسانی کردن اطلاعات نهفته است که روش‌های سنتی مبتنی بر داده اغلب در دستیابی به آن ناکام هستند. پتانسیل داستان‌پردازی بسیار زیاد است؛ می‌تواند الهام بخش کنش جمعی باشد، صداهای متنوع را تقویت کند، و همدلی را پرورش دهد، به ویژه وقتی از طریق پلتفرم‌های مدرن برای دستیابی به مخاطبان گسترده‌تر و فراگیرتر استفاده شود. در ادامه به عناصر و مؤلفه‌های مربوط به داستان‌پردازی و داستان اشاره خواهد شد.

۳-۱. داستان‌پردازی

داستان‌پردازی انسان‌های اولیه در تصاویر روی دیوار غارها دیده می‌شود. این راهی بود (و هنوز هم هست) که به زندگی‌مان معنا می‌دهد. ما از دوران کودکی یاد می‌گیریم که چگونه داستان‌های روایی جدید را با داستان‌های قدیمی‌تر که در جریان اجتماعی شدن و تجربه زیسته به دست می‌آیند، تفسیر و درک کنیم. داستان‌ها، ذاتاً تولیدات اجتماعی مشترک هستند. همه عناصر داستان را افراد از طریق گفتگو و بحث با یکدیگر ایجاد می‌کنند. همان‌طور که واگنار^۱ بیان می‌کند، داستان‌ها محصول گروه‌های اجتماعی هستند که در آن ظهور می‌کنند. از طریق عمل داستان‌پردازی است که افراد موقعیت‌های اجتماعی خود را در جوامع مربوطه سنجش می‌کنند، اهداف و ارزش‌های گروه‌ها و جوامع اجتماعی خود را درک می‌کنند، قراردادهای اجتماعی را درونی می‌کنند و درک می‌کنند که در مقابل یکدیگر چه کسانی هستند. درحقیقت، داستان‌پردازی معرفت‌شناسی را فراتر از محدودیت‌های باریک گزاره‌های مشاهده‌ای و اثبات منطقی به شیوه‌هایی گسترش می‌دهد که افراد در زمینه‌های اجتماعی گسترده‌تر موقعیت و جامعه قرار می‌گیرند [۱۲].

داستان‌پردازی وسیله ارتباطی جهانی است. داستان‌ها برای «سازمان‌دهی، پردازش و انتقال اطلاعات» استفاده می‌شوند و بازیگران خط‌مشی می‌توانند اطلاعات را از طریق داستان‌های ارائه شده در روایت‌های خط‌مشی سازمان‌دهی کنند [۱۳].

1. Wagner

ارزش‌ها و سنت‌های فرهنگی بوده و هست. داستان‌پردازی نوعاً از ساختاری پیروی می‌کند که روابط علت و معلولی بین رویدادهایی را توصیف می‌کند که در یک دوره زمانی خاص روی می‌دهد و بر طیفی از افراد تأثیر می‌گذارد. اغلب تعاملی است و می‌تواند به شنوندگان کمک کند تا تخیل خود را پرورش دهند. داستان‌پردازی پتانسیل ایجاد درک مشترک بین مردم در مورد یک موقعیت، موضوع یا مسئله را دارد و از طریق ماهیت جذاب و تعاملی خود این پتانسیل را دارد که علاقه را جذب و حفظ کند و مخاطبان را به برقراری ارتباطات معنادار قادر کند. مزیت دیگر داستان‌پردازی این است که اغلب به راحتی در دسترس است و به دانش تخصصی مخاطب برای درک و ارتباط با دانشی نیاز ندارد که در حال انتقال است. همچنین به صورت روایتی است که اکثر مردم اخبار و اطلاعات خود را دریافت می‌کنند [۱۴]. داستان‌ها به طور طبیعی شنوندگان را جذب می‌کنند و ارتباطی عمیق بین داستان‌پردازان و شنوندگان ایجاد می‌کنند. این ارتباط معمولاً بر پایه تجربیات یا احساسات مشترک شکل می‌گیرد، یا از طریق توصیف واضحی از وقایعی که ممکن است برای دیگران رخ دهد، قوت می‌گیرد. بنابراین، داستان‌ها دارای قدرت زیادی هستند [۱۵].

در نهایت، داستان‌پردازی وسیله‌ای حیاتی برای تعامل با عموم مردم است، با این حال تاکنون توجه علمی کافی در زمینه مطالعات پارلمانی به آن جلب نشده است. داستان‌پردازی شکلی از تعامل را نشان می‌دهد که به‌ویژه برای چشم‌انداز سیاسی مدرن مساعد است که مشخصه آن شهروندانی است که اشکال خودشکوفایی کنش و بیان سیاسی را به کار می‌گیرند و به‌طور مستقل معانی ذهنی را ایجاد می‌کنند. در نبود رویکردی کل‌نگر به داستان‌پردازی پارلمانی به‌عنوان شیوه‌ای از تعامل، داستان‌ها محدود به آنچه شهروندان درباره پارلمان «از فاصله دور شنیده می‌شود» باقی خواهند ماند [۱۶]. داستان‌پردازی به اشکال مختلف وجود دارد و تکنیک‌های مختلفی نیز وجود دارد. این را می‌توان برای توصیف بصری روایت با استفاده از رسانه‌های مختلف مانند ویدئو، عکاسی یا گرافیک / تصویرسازی، در چیزی که معمولاً داستان‌پردازی بصری نامیده می‌شود، به کار برد. ابزار نسبتاً جدید در اینجا، دیجیتالی شدن داستان‌پردازی است، یعنی استفاده از ابزارهای دیجیتال مدرن که اساساً برای هر کسی امکان می‌دهد داستان‌های خود را به اشتراک گذارد. البته داستان‌پردازی اغلب در قالب‌های سنتی نیز وجود دارد، مانند اجراهای تئاتر [۱۴].

البته هنوز فقدان درک نهادی در مورد اینکه چگونه و چرا داستان‌ها به‌عنوان ابزار تعاملی کار می‌کنند وجود دارد. همان‌طور که بارث استدلال می‌کند، «هیچ‌وقت، هیچ‌جا مردمی بدون روایت وجود نداشته‌اند». ضمناً، داستان‌پردازی وسیله‌ای برای اشاره به روایتی گسترده‌تر از طریق «گفتن یا ارائه یک داستان» است. با داستان‌پردازی جمعی مکرر، یک روایت ساخته می‌شود. اهمیت داستان‌پردازی در به چالش کشیدن روایت‌های مسلط در بستر سیاسی و پارلمانی که تاکنون توضیح داده شد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. داستان‌ها روایت‌های گسترده‌تری را تشکیل می‌دهند و منعکس می‌کنند (که گاهی اوقات به‌عنوان «روایت‌های برجسته» یا «فراروایت» از آن یاد می‌شود)، اما در نوع خود جذابیت دارند. اگر روایت‌ها واقعاً بازنمایی داستان‌ها هستند، آنگاه بررسی داستان‌ها درک غنی‌تری از آنچه ما به یکدیگر می‌گوییم را بالقوه می‌سازد. روایت‌های غالب، حقایق پذیرفته شده و به‌طور فرهنگی ریشه‌دار را تشکیل می‌دهند و از این نظر «داستان نامیده نمی‌شوند، آنها واقعیت نامیده می‌شوند». قرن بیست‌ویکم شاهد ازدیاد روایات (در درجه اول به‌عنوان وسیله‌ای برای تحقق دستور کارهای تجاری و سیاسی بی‌شمار) بوده است تا جایی که اکنون چارچوب‌های نظری مشروعی را تشکیل می‌دهند. نظریه‌هایی مانند چارچوب خط‌مشی روایتی،^۱ پایه‌ای تجربی برای بررسی چگونگی تأثیرگذاری روایت‌ها بر شکل‌گیری خط‌مشی عمومی فراهم می‌کنند. این موضوع برای پارلمان‌ها اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا آن‌ها مکان‌هایی هستند که در آن روایت‌های مختلف مطرح و ادعاهایی درباره منابع عمومی بیان می‌شود [۱۶].

۲-۳. تفاوت داستان‌پردازی، روایت و داستان^۲

اصطلاحات داستان‌پردازی، روایت و داستان به هم مرتبط هستند با این حال معانی متمایزی دارند. یک داستان خود محتوا یا روایت است؛ توالی رویدادها، شخصیت‌ها و موقعیت‌هایی که طرح را می‌سازد. اساساً «آنچه اتفاق

۱. نمونه‌های دیگری از چارچوب‌های به کار گرفته شده در داستان‌پردازی عبارتند از: چارچوب داستان بیکسار، چارچوب هرم فریتاگ، چارچوب چرخه داستان و غیره است. برای مطالعه بیشتر به لینک زیر رجوع کنید: <https://www.demodia.com/storytelling-frameworks-for-b2b>

2. Storytelling, Narration, and Story

می‌افتد» است. بنابراین، یک داستان، محتوا یا توالی واقعی رویدادهایی است که مرتبط هستند. این روایت اصلی است که از طریق داستان‌پردازی و روایت بیان می‌شود.

روایت به عمل گفتن داستان اشاره دارد. این فرایند ارائه وقایع داستان به مخاطب است، اغلب از طریق صدای راوی. این شامل نحوه بیان داستان، تمرکز بر نقطه‌نظرات، صدا و سبک مورد استفاده در ارائه داستان است. در واقع، روایت، عمل خاص بیان یا ارائه یک داستان است. این جزء داستان‌پردازی است که بر ارائه روایت تمرکز دارد.

داستان‌پردازی هنر و روش ساختن و رساندن داستان به مخاطب است. این شامل فرایند خلاقانه انتخاب نحوه گسترش داستان، لحن، هیجان‌ات و سبکی است که داستان در آن منتقل می‌شود. داستان‌پردازی ممکن است شامل روایت کلامی، عناصر بصری، صدا و اجرا باشد. به عبارت دیگر، داستان‌پردازی هنر و عمل گسترده‌تر ساختن و به اشتراک‌گذاری روایت است. این شامل کل فرایند ایجاد، توسعه و ارائه داستان به مخاطب است.

تفاوت متناظر این مفاهیم

داستان‌پردازی در مقابل روایت: داستان‌پردازی مفهوم گسترده‌تری است که کل فرایند ایجاد و به اشتراک‌گذاری یک روایت را شامل می‌شود، در حالی که روایت به‌طور خاص عمل بیان داستان است. داستان‌پردازی ممکن است شامل عناصر متعددی فراتر از روایت باشد، مانند وسایل کمک بصری، تعامل با مخاطب یا جنبه‌های اجرا.

روایت در مقابل داستان: روایت روش انتقال داستان است، در حالی که خود داستان، محتوایی است که منتقل می‌شود. یک داستان را می‌توان به شیوه‌های مختلف روایت کرد که به‌طور بالقوه تأثیر یا تفسیر آن را تغییر می‌دهد.

داستان‌پردازی در مقابل داستان: داستان‌پردازی هنر و عمل ارائه داستان است، در حالی که داستان، محتوا یا توالی واقعی رویدادها است. داستان‌پردازی شامل انتخاب‌هایی در مورد نحوه ارائه داستان است، حال آنکه خود داستان بدون توجه به نحوه بیان آن ثابت می‌ماند.

جدول ۱. خلاصه تمایز مفهومی داستان‌پردازی، روایت و داستان

داستان‌پردازی	روایت	داستان	جنبه
هنر و صنعت ^۱ ارائه داستان	عمل یا فرایند گفتن داستان	محتوا یا مجموعه رویدادها (چه اتفاقی می‌افتد)	تعریف
تکنیک درگیر کردن مخاطب و نحوه به اشتراک‌گذاری داستان	چشم‌انداز، صدا و روش ارائه	شخصیت‌ها، طرح داستان و وقایع	تمرکز
یک اجرای شفاهی پویا یا رمان خوش نوشته	روایت اول شخص از منظر قهرمانان ارائه می‌شود	یک قهرمان جوان یک پادشاهی را نجات می‌دهد	مثال
روش خلاقانه به اشتراک‌گذاری مطالب	روش انتقال مطالب	مطالب اولیه (خام) یا موضوع	نقش

مأخذ: یافته‌های پژوهش.

خلاصه این مفاهیم عبارت است از:

■ داستان، محتوا یا توالی رویدادها است.

■ روایت، روش یا فرایندی است که از طریق آن داستان با تمرکز بر نقطه‌نظر و صدا بیان می‌شود.

■ داستان‌پردازی، صنعت یا هنر ارائه داستان به شیوه‌ای جذاب و قانع‌کننده است که اغلب به تکنیک‌ها و انتخاب‌های خلاقانه نیاز دارد.

درواقع داستان مانند یک نقشه است، روایت مانند ساختن یک ساختمان براساس آن نقشه است و داستان‌پردازی صنعت‌ورزی و هنرمندی است که در ایجاد و ارائه آن بنا وجود دارد.

۳-۳. مؤلفه‌ها و اجزای داستان‌پردازی چیست؟

مؤلفه‌های داستان‌پردازی پارلمانی متناسب با زمینه‌های سیاسی و قانونگذاری، با تمرکز بر ارائه متقاعدکننده پیام‌ها به‌منظور تأثیرگذاری بر بحث‌ها و تصمیم‌گیری‌های سیاستی، طراحی شده‌اند. این مؤلفه‌ها به‌طور استراتژیک برای ارتباط با قانونگذاران، مردم یا گروه‌های ذی‌نفع خاص طراحی شده‌اند و استدلال‌ها را قابل قانع‌کننده‌تر و تأثیرگذارتر می‌کنند. در زیر مؤلفه‌های کلیدی داستان‌پردازی پارلمانی آمده است:

۱. مقدمه و متن - محیط^۱

مبانی متنی: داستان معمولاً با ارائه پیش‌زمینه در مورد موضوع قانونگذاری یا خط‌مشی مورد بحث آغاز می‌شود. این ممکن است شامل اشاره به مسئله خاصی باشد که به آن پرداخته می‌شود یا رویداد جاری که به بحث مربوط می‌شود.

چارچوب‌بندی داستان: داستان‌پرداز روایت را به‌گونه‌ای معرفی می‌کند که بحث را چارچوب‌بندی می‌کند و اغلب دلیل مهم یا فوری بودن موضوع را برجسته می‌کند.

مثال: یک سیاست‌مدار با ایجاد صحنه‌ای درخصوص افزایش هزینه‌های پزشکی و چگونگی تأثیر آن بر شهروندان عادی، داستانی را در مورد مراقبت‌های بهداشتی معرفی می‌کند.

۲. تجربه یا حکایت شخصی

ارتباط با زندگی واقعی: استفاده از داستان‌های شخصی، چه از تجربه خود قانونگذار یا از اجزای تشکیل‌دهنده، اصالت (سنخیت)^۲ و یک بعد قابل ارتباط را به روایت می‌بخشد.

درخواست هیجانی: به اشتراک‌گذاری تجربیات شخصی به قانونگذاری روح می‌بخشد (آن را انسانی می‌کند) و به ایجاد ارتباط هیجانی با مخاطب کمک می‌کند و داستان را جذاب‌تر می‌کند.

مثال: یک نماینده مجلس از ملاقات با یک مادر سرپرست خانواده که توانایی پرداخت هزینه مراقبت از کودک را ندارد، صحبت می‌کند که نیاز به اصلاح مراقبت از کودک را نشان می‌دهد.

۳. مثال‌های زندگی واقعی و مطالعات موردی

■ **تصاویر مشخص:** داستان‌پردازی پارلمانی اغلب شامل نمونه‌هایی از افراد یا گروه‌های واقعی است که تحت تأثیر یک خط‌مشی یا قانون خاص قرار گرفته‌اند. این مطالعات موردی، مسائل انتزاعی را ملموس می‌کند و مخاطرات مربوط به تصمیم‌گیری را برجسته می‌کند.

■ **روایات مبتنی بر داده:** در برخی موارد، شواهد آماری یا واقعی برای حمایت از استدلال در داستان درهم تنیده می‌شود، اما از دریاچه تأثیر انسانی ارائه می‌شود.

■ **مثال:** داستان‌پرداز ممکن است از مثال یک کسب‌وکار کوچک که با مقررات مالیاتی جدید دست‌وپنجه نرم می‌کند، برای استدلال در مورد تغییر خط‌مشی‌ها استفاده کند.

۴. پیام سیاسی یا سیاستی

- **روایت هدف‌محور:** داستان همیشه در خدمت یک هدف سیاسی یا قانونی بزرگ‌تر است که مستقیماً از موضع داستان‌پرداز در مورد موضوع حمایت می‌کند. روایت به‌شدت با موضع خط‌مشی یا اقدامی همسو است که قانونگذار از آن حمایت می‌کند.
- **وضوح پیام:** داستان‌پرداز اطمینان می‌دهد که مخاطب اهمیت گسترده‌تر داستان را درک می‌کند، که ارتباط بین حکایت و تصمیم قانونی را روشن می‌کند.
- **مثال:** پس از گفتن داستانی در مورد خانواده‌ای که با هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی دست‌وپنجه نرم می‌کند، سیاست‌مدار آن را به پیشنهادهایی برای مراقبت‌های بهداشتی همگانی گره می‌زند.

۵. توسل عاطفی و اخلاقی

- **چارچوب‌بندی اخلاقی:** داستان‌پردازی پارلمانی اغلب شامل یک بعد اخلاقی است که بر انصاف، عدالت یا مسئولیت قانونگذاران برای عمل تأکید می‌کند.
- **توسل به ارزش‌ها:** روایت به ارزش‌های مشترک مانند برابری، آزادی یا غرور ملی برای تقویت وحدت و فوریت در مورد موضوع متوسل می‌شود.
- **برانگیختن ترحم:** داستان‌پرداز ممکن است احساسات همدلی، شفقت یا خشم را برانگیزد تا بر هیجانات تأثیر گذارد و اهمیت اقدام قانونگذاری را به خود جلب کند.
- **مثال:** داستانی درباره جانباز که نمی‌تواند به مراقبت‌های پزشکی دسترسی پیدا کند، بر وظیفه اخلاقی دولت برای مراقبت از کسانی که خدمت کرده‌اند تأکید می‌کند.

۶. تعارض و راه‌حل

- **ارائه مسئله:** روایت معمولاً یک تعارض یا مسئله‌ای را که باید به آن پرداخته شود برجسته می‌کند که به اقدام قانونی یا سیاسی نیاز دارد.
- **فراخوان برای اقدام:** پس از ارائه موضوع، داستان‌پرداز اغلب راه‌حلی را پیشنهاد می‌کند که معمولاً با دستور کار خط‌مشی او همسو می‌شود. این فراخوان برای اقدام به‌عنوان گام بعدی منطقی یا اخلاقی در نظر گرفته می‌شود.
- **مثال:** یک قانونگذار ممکن است داستانی را در مورد نابرابری آموزشی با درخواست بودجه فوری برای مدارس در مناطق محروم به پایان رساند.

۷. استفاده از فنون بلاغی

- **استعاره‌ها و تشبیه‌ها:** برای فهم بیشتر موضوع‌های پیچیده سیاسی یا قانونی، داستان‌پرداز اغلب از استعاره‌ها، قیاس‌ها یا زبان نمادین استفاده می‌کند.
- **تکرار برای تأکید:** عبارات یا مضامین خاصی ممکن است در طول روایت برای تقویت پیام کلیدی تکرار شود.
- **سؤال‌های بلاغی:** این سؤال‌ها اغلب برای به چالش کشیدن مواضع مخالفان یا تشویق به تأمل در بین مخاطبان استفاده می‌شود.
- **مثال:** یک قانونگذار ممکن است از استعاره «کشتی در حال غرق شدن» برای توصیف اقتصاد استفاده کند و برای اصلاحات اقتصادی سریع استدلال کند.

۸. مراجع تاریخی یا ملی

- **توسل به سنت:** سیاست‌مداران ممکن است از رویدادهای تاریخی، قهرمانان ملی یا لحظات مهم در تاریخ هر کشور برای طرح استدلال خود استفاده کنند. این نوع ارجاع می‌تواند حس میهن‌پرستی یا تداوم را برانگیزد.
- **درس‌هایی از تاریخ:** داستان‌پرداز ممکن است از تجربیات گذشته، درس‌هایی برای استدلال موافق یا مخالف خط‌مشی‌های پیشنهادی کنونی بگیرد.
- **مثال:** یک سیاست‌مدار ممکن است به بهبودهای اقتصادی گذشته اشاره کند تا به نفع یک بسته محرک مالی فعلی استدلال کند.

۹. تعامل با مخاطب

■ **تطبیق پیام:** روایت با در نظر گرفتن مخاطب خاص طراحی می‌شود، خواه قانونگذاران، مؤسسان یا رسانه‌ها باشند. داستان‌پرداز دغدغه‌ها، ارزش‌ها و اولویت‌های مخاطب را پیش‌بینی می‌کند و پیام را براساس آن تنظیم می‌کند.

■ **پاسخ به استدلال‌های متقابل:** در برخی موارد، داستان‌پرداز ممکن است به استدلال‌های متقابل احتمالی در خود داستان بپردازد و با برخورد پیشگیرانه با دیدگاه‌های مخالف، آن را متقاعدکننده‌تر کند.

مثال: سیاستمداری که به تغییرات اقلیمی می‌پردازد ممکن است با برجسته کردن مزایای اقتصادی فناوری‌های سبز، داستانی بسازد که هم برای فعالان محیط زیست و هم برای صاحبان مشاغل جذاب باشد.

۱۰. نتیجه‌گیری با فراخوان برای اقدام

■ **خلاصه کردن نکته کلیدی:** داستان معمولاً با بیان مختصر موضوع و اینکه چرا اقدام لازم است به پایان می‌رسد.

■ **قطعنامه اقدام محور:** یک فراخوان قوی برای اقدام دنبال می‌شود که از قانونگذاران یا مردم می‌خواهد گام خاصی مانند رأی دادن به یک لایحه یا حمایت از یک خط‌مشی را بردارند.

مثال: پس از گفتن داستانی در مورد یک جامعه محلی در حال مبارزه، یک قانونگذار ممکن است خواستار تصویب فوری یک لایحه امدادی باشد.

۳-۴. داستان‌پردازی پارلمانی

در زمینه بی‌اعتمادی عمومی که به آن اشاره شد، تلاش پارلمان‌ها برای تعامل با عموم مردم افزایش یافته و متنوع شده است. **تعامل پارلمانی**، فرایند اتصال شهروندان به پارلمان (و برعکس) است، به‌جای اینکه صرفاً دیدگاه‌های آنها را در مورد حکمرانی نشان دهد و نمایندگی کند [۱]. به همین دلیل اخیراً ابزار داستان‌پردازی پارلمانی معرفی شده است که پارلمان‌ها می‌توانند از آن برای افزایش ارتباط‌گیری و تعامل با مردم استفاده کنند.

همان‌طور که اشاره شد، داستان‌ها و روایت‌ها اغلب در بحث‌های آکادمیک (و گفتگوی روزمره) به‌جای یکدیگر به‌کار گرفته می‌شوند. انسان‌ها همیشه داستان‌هایی گفته‌اند «تا خود را برای خودشان و دیگران توضیح دهند»؛ آنها همان چیزی هستند که «ما به یکدیگر می‌گوییم». داستان‌ها و روایت‌ها در همه‌جا حضور دارند؛ همان‌طور که بارث ادعا می‌کند، «هیچ‌وقت، هیچ‌جا مردمی بدون روایت وجود نداشته‌اند». روایت‌ها دانش اجتماعی را تشکیل می‌دهند (براساس تجربه و سنت ذهنی) که داستان‌ها به آن اشاره می‌کنند. رؤیای آمریکایی یک روایت است، وسیله‌ای برای تفسیر وقایع و صورت‌ها؛ درحالی‌که ما رؤیای آمریکایی را به دیگری نمی‌گوییم، می‌توانیم داستانی (درباره یک شخص، رویداد یا تجربه) بگوییم که به روایت رؤیای آمریکایی اشاره دارد یا به آن منتسب است. از طریق این فرایند، داستان‌پردازان با «مخاطبانی که اعضای آن می‌توانند طرح کلی (رئوس مطالب) را براساس خیال‌پردازی‌ها، شرایط عاطفی و ایدئولوژی‌های خود تکمیل کنند» تعامل پویا برقرار می‌کنند [۱].

به‌این ترتیب، داستان‌پرداز آنچه را که می‌گوید از تجربه می‌گیرد، خود یا آنچه دیگران گزارش می‌کنند، و آن را به تجربه کسانی تبدیل می‌کند که به داستان او گوش می‌دهند. از طریق این پویایی تجربه مشترک، داستان‌پردازی وسیله‌ای صمیمی و محبوب برای دانش و ارتباط‌پذیری است. این دارایی به‌طور بالقوه ارزشمند برای تعامل و تعیین هویت است، ابزاری ضروری که شهروندان از طریق آن «نه‌تنها پارلمان را درک می‌کنند، بلکه می‌توانند ارتباط (یا اهمیت) آن را ببینند و می‌توانند فعالیت پارلمانی را به زندگی و تجربیات خود پیوند دهند». داستان‌پردازی از ظرفیت مشابهی برای خودشناسی و ارتباط‌پذیری استفاده می‌کند: «من خود را جزئی از کدام داستان یا داستان‌ها می‌دانم؟». بنابراین تشخیص اینکه کدام داستان‌ها را «جزئی» می‌کنیم (و خودمان را درون آن می‌بینیم) برای ارتباط داستان با مخاطب ضروری است [۱].

داستان‌پردازی پارلمانی به عنوان یک روش روایتگری، با بهره‌گیری از تکنیک‌های ادبی و بصری برای ابراز احساسات و تجربیات، به نمایندگان مجلس و در صورت نیاز به دیگر کارکنان و مشاوران کمک می‌کند تا با یکدیگر در تعامل باشند، نظر دیگران را جلب کنند و اطلاعات مربوط به موضوع‌های سیاسی را منتقل نمایند. این ابزار برای مفهوم‌پردازی و تقویت تعامل پارلمانی است که شامل

استفاده از روایت‌ها و گفتمان‌ها برای پرورش و تقویت گفتگوی معنادار بین نهاد و افراد است. این رویکرد می‌تواند برای انتقال پیام‌های سیاسی، ترویج مضامینی مانند عدالت، انصاف، وحدت و همکاری و تعامل شهروندان در فرایند سیاسی مورد استفاده قرار گیرد. قدرت داستان‌پردازی در محیط‌های پارلمانی در توانایی آن در جلب توجه مخاطب و انتقال ایده‌های پیچیده به شیوه‌ای متقاعدکننده و مرتبط است. هدف از داستان‌پردازی پارلمانی به‌طور کلی تعامل کردن، متقاعد کردن و انتقال اطلاعات درباره موضوع‌های سیاسی به شیوه‌ای متقاعدکننده و مرتبط است. در مجموع این اهداف شامل:

- ✓ **تقویت تعامل پارلمانی:** داستان‌پردازی پارلمانی می‌تواند گفتگوی معنادار بین نهاد و افراد را تقویت کند که فرایند سیاسی بازتر و شفاف‌تر را ترویج می‌کند.
- ✓ **انتقال ایده‌های پیچیده:** داستان‌پردازی به نمایندگان مجلس اجازه می‌دهد تا مفاهیم سیاسی پیچیده را در قالبی در دسترس‌تر و مرتبط‌تر ارائه دهند که درک و به‌خاطر سپردن اطلاعات را برای مخاطب آسان‌تر می‌کند.
- ✓ **ترویج مضامین و ارزش‌ها:** از داستان‌پردازی پارلمانی می‌توان برای تأکید بر مضامین و ارزش‌های مهم مانند عدالت، انصاف، وحدت و همکاری در فرایند سیاسی استفاده کرد.
- ✓ **تشویق همدلی و تفاهم:** با به اشتراک گذاشتن داستان‌ها و تجربیات شخصی، داستان‌پردازی پارلمانی می‌تواند به تقویت همدلی و تفاهم در میان شهروندان کمک کند و محیط سیاسی منسجم‌تر و همکاری‌آمیزتری را ایجاد کند.
- ✓ **به چالش کشیدن روایت‌های سنتی:** داستان‌پردازی پارلمانی می‌تواند روایت‌ها و دیدگاه‌های سنتی را به چالش کشد و امکان گفتمان سیاسی متنوع‌تر و فراگیرتر را فراهم کند که تجربیات و نظرهای همه افراد را بهتر نشان دهد.
- ✓ **ایجاد ارتباط شخصی:** سیاستمداران اغلب از حکایت‌ها و داستان‌های شخصی برای ارتباط با مردم استفاده می‌کنند و پیام آنها را مرتبط‌تر و به یاد ماندنی‌تر می‌کنند.
- ✓ **انتقال تأثیر خط‌مشی:** داستان‌پردازی برای نشان دادن اینکه چگونه خط‌مشی‌ها یا تصمیمات خاص بر افراد یا جوامع تأثیر می‌گذارد استفاده می‌شود و تأثیر را ملموس‌تر و درک آن را آسان‌تر می‌کند.
- ✓ **شکل دادن به روایت متقاعدکننده:** سیاستمداران از داستان‌پردازی برای شکل دادن به روایت متقاعدکننده حول دیدگاه، ارزش‌ها و پیشنهادهای خط‌مشی خود استفاده می‌کنند که هدف آن الهام بخشیدن و بسیج عمومی است.
- ✓ **ایجاد هویت نهادی:** نمایندگان مجلس عموماً به دنبال دفاع از هویت خود هستند و توجهی به ساخت هویت برای پارلمان به‌عنوان یک کلیت نمی‌کنند. داستان‌پردازی ارائه روایتی از هویت کلی مجلس را مقدور و ملموس می‌کند.

چند نمونه از داستان‌پردازی پارلمانی

در این بخش، به بررسی نمونه‌های عملی از داستان‌پردازی در پارلمان خواهیم پرداخت. یکی از کشورهای پیشرو در این حوزه پارلمان انگلستان است که از این ابزار در راستای اهداف خود به‌طور گسترده‌ای استفاده می‌کند. بنابراین در ادامه چند نمونه از موارد به کار گرفته شده اجماً مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

■ داستان شما، تاریخچه ما^۱

■ داستان پارلمان

■ تأمین مالی برای پژوهش در مورد تومورهای مغزی

نمونه اول، ابتکار «داستان شما، تاریخچه ما» (سرویس آموزش و تعامل پارلمان بریتانیا) مجموعه‌ای از فیلم‌های یوتیوب است که به سفارش پارلمان ساخته شده است، که در آن یک یا دو نفر از مردم درباره اثر یک قانون بر زندگی خود بحث می‌کنند. اینها مانند شنگو باکو^۲ (که در سال ۱۹۶۲ با کشتی RMS Ascania به انگلستان سفر کرد) تجربیات خود را از نژادپرستی، اهمیت قوانین ممنوعیت تبعیض در مکان‌های عمومی (از جمله قانون روابط نژادی ۱۹۶۵) و چالش‌های مداوم مهاجران را توصیف می‌کنند. دومین

نمونه‌ای که می‌توان به آن اشاره کرد «داستان پارلمان» است. «داستان پارلمان» (سرویس تحقیق مجلس عوام)، که به صورت کتابچه و پوستر موجود است، سیر تکاملی پارلمان را در کنار توسعه دموکراتیک بریتانیا ترسیم می‌کند. این شامل مناقشات اولیه حکومت سلطنتی (از جمله Magna Carta و پارلمان de Montfort) و نقاط عطف جدیدتر، مانند کاهش سن رأی دادن به ۱۸ سال در سال ۱۹۶۹ است. مورد دیگر، «تأمین مالی برای پژوهش در مورد تومورهای مغزی»، گزارش تحقیقی که کمیته دادخواست‌های عوام (۲۰۱۶) منتشر کرد، به داستان‌های شهروندانی اشاره می‌کند که عزیزانشان را بر اثر سرطان مغز از دست داده‌اند و می‌تواند نشان دهد که درصد کمی از بودجه تحقیقات سرطان به تومورهای مغزی اختصاص یافته است و در نهایت این گزارش شامل «شهادت شخصی» نیز می‌باشد.

همچنین، در اینجا به دو نمونه دیگر از استفاده داستان‌پردازی در فضای حکمرانی اشاره خواهد شد. نخست، داستان «بودجه‌ریزی مشارکتی» در پورتو آلگره برزیل است. مقامات از داستان‌های شخصی اعضای جامعه برای نشان دادن تأثیر تخصیص بودجه استفاده کردند. ساکنان داستان‌هایی را در مورد بهبود محله‌ها به اشتراک گذاشتند که به دیگران کمک می‌کند تا اثرات ملموس مشارکت مدنی را درک کنند. در نتیجه، مشارکت شهروندان در فرایندهای بودجه‌ریزی تا ۴۰ درصد افزایش یافت. مورد دوم هم، «خدمات دولتی دیجیتال» در استونی بود. دولتمردان از داستان‌های موفقیت شهروندان برای ترویج پذیرش خدمات دیجیتال استفاده کرده‌اند. نتیجه این بوده که دولت استونی جزء یکی از بالاترین نرخ استفاده از خدمات دیجیتال در جهان شده است.

۳-۵. عناصر داستان‌پردازی پارلمانی

به‌طور گسترده می‌توان سه عنصر کلیدی را در فرایند «داستان‌پردازی پارلمانی» مشخص کرد:

۱. داستان‌پرداز و راوی

۲. شخصیت‌ها و طرح داستان^۱

۳. مخاطب

می‌توان داستان‌پرداز و راوی را در یک عنصر فشرده کرد، زیرا بحث در مورد هر دو در رابطه با یکدیگر ضروری است. این امکان وجود دارد که داستان‌پرداز نیز راوی باشد. سپس پویایی بین شخصیت‌ها و طرح را با استفاده از نظریه روایتی بررسی کند. این مفهوم‌سازی سه‌بخشی به‌طور گسترده‌ای منعکس‌کننده مدل ساخت‌گرایانه نمایندگی است که به‌موجب آن ۱. یک نماینده، ۲. یک «ادعا» را برای ۳. مخاطبی مطرح می‌کند که به‌نوبه‌خود می‌تواند ادعا را قانونی کند. همانند این مدل ساخت‌گرایانه نمایندگی، ما داستان‌پردازی و تعامل را به‌جای روش‌های خطی، گفتگویی و دایره‌وار می‌دانیم، در اینجا منظور «سخن‌پراکنی»^۱ و «مکاتبات» نیست، بلکه با یک پویایی تعاملی روبه‌رو هستیم. این امر اهمیت مخاطب و در نتیجه لزوم بررسی آن را تقویت می‌کند. ما به هر سه عنصر داستان‌پردازی (داستان‌پرداز / راوی، شخصیت‌ها / طرح داستان و مخاطب) می‌پردازیم تا درک (و استفاده) خود پارلمان را از ابزارهای روایتی تحلیل کنیم.

۳-۶. داستان‌پردازان و راویان: چه کسی داستان را تعریف می‌کند؟

با در نظر گرفتن اولین عنصر داستان‌پردازی پارلمانی (داستان‌پرداز و راوی)، درک این فرایند مستلزم آن است که مشخص شود چه کسی واقعاً داستان‌ها را تعریف می‌کند. این سؤال به‌جایی است، زیرا داستان‌پرداز از «ممتازترین موقعیت در رویداد داستان‌پردازی» برخوردار است، از آنجاکه آنها «آگاهند که چگونه خواهد شد». نه تنها این، داستان‌پردازان را کنترل می‌کنند که داستان چگونه پیش می‌رود، و ادعا می‌کنند چه چیزی (و همچنین چه کسی) را نمایندگی می‌کنند. در مورد «داستان شما، تاریخچه ما»، هویت داستان‌پرداز ممکن است آشکار به‌نظر رسد: شخصی که روی صفحه نمایش داده می‌شود. با این حال، یکی از سهم‌یاری‌های ماندگار «چرخش ساخت‌گرایانه» تمرکز آن بر سازندگان نمایندگانی است که قابل مشاهده نیستند اما حضور دارند و بر شکل‌گیری کنش‌های ارتباطی مطابق با نیت از پیش موجود تأثیر می‌گذارند. شناسایی پارلمان به‌عنوان داستان‌پرداز، پارلمان

1. The Characters and Plot
2. Broadcast

را به نوعی منسجم یا یکپارچه نشان می‌دهد.

در «داستان شما، تاریخچه ما»، هر فیلم به عنوان داستان (الف) معرفی می‌شود (یعنی نام فردی که فیلمبرداری می‌شود). با این حال، دقیق‌تر است که این افراد را به عنوان راوی توصیف کنیم تا داستان پرداز. همان‌طور که از منظر روایت‌شناسی بحث کردیم، راوی شخص یا «صدایی» است که از نقطه نظر او در گفتن داستان استفاده می‌شود، در حالی که داستان پرداز داستان‌ها را از طریق یک یا چند رسانه به مخاطب منتقل می‌کند. تمایز داستان پرداز / راوی، پویایی بین بخش پارلمانی و شهروندان را در این ابتکار عمل دربرمی‌گیرد: روایت داستان از طریق نقطه نظر یک فرد. این بدان معنا نیست که این تجربیات فردی صرفاً به معنای ابزاری برای بهره بردن از داستان‌پردازی پارلمانی استفاده می‌شود.

داستان پارلمان عنصر دیگری برای این پیچیدگی فراهم می‌کند، تا آنجا که داستان‌پرداز و راوی (سوم شخص) قابل تشخیص نیستند. برخی افراد وجود دارند، اما هیچ روایت قابل تشخیصی از داستان از طریق تجربیات آنها وجود ندارد؛ در عوض آنها به عنوان «شخصیت» ارائه می‌شوند، مفهومی که در بخش بعدی بیشتر مورد بحث قرار می‌گیرد. بدین ترتیب، حتی در اولین عنصر «داستان‌پردازی پارلمانی» (داستان‌پرداز و روایتگر) می‌بینیم که داستان‌پردازی پارلمانی را می‌توان به گونه‌ای متفاوت مورد بررسی قرار داد و اجرا کرد، همان‌طور که هر سه مثال، پویایی متمایز بین داستان‌پرداز و راوی را نشان می‌دهد: ۱. شهروندانی که داستان‌های پارلمانی را روایت می‌کنند، ۲. کمیته یا کمیسیون‌های شهروندان که داستان‌های شهروندان را روایت می‌کند و ۳. آمیختگی راوی و داستان‌پرداز در ارائه یک داستان پارلمانی. بررسی تمایزات (و آمیختگی‌ها) بین راوی و داستان‌پرداز در این موارد برای درک ابعاد مختلف داستان‌پردازی به عنوان وسیله‌ای برای تعامل، محوری است. همچنین به ما این امکان را می‌دهد که بررسی کنیم (و به طور گسترده‌تر)، آیا داستان‌های شهروندی از طریق پارلمان (دوباره) بازگو می‌شوند یا خیر، و در نتیجه لنز ارزشمندی را فراهم می‌دهد که از طریق آن می‌توان پویایی بین نهاد و شهروند را مشاهده کرد.

شخصیت‌ها و طرح داستان: داستان‌های پارلمانی درباره چیست و چه کسانی هستند؟

مفهوم «طرح داستان» به ویژه در درک داستان پارلمان مرتبط است که در آن شناسایی راوی و داستان‌پرداز نسبت به دو مثال دیگری که در آن بحث کردیم، آسان‌تر نیستند. با این حال، در داستان پارلمان همچنان می‌توانیم شخصیت‌ها یا «مشارکت‌کنندگان در حوزه‌ای از کنش‌ها» را شناسایی کنیم. در گزارش «داستان شما، تاریخچه ما» و تأمین مالی برای پژوهش در مورد تومورهای مغزی، این «مشارکت‌کنندگان» (به ترتیب) قوانین مجلس را روایت می‌کردند و تجربیات شخصی خود را می‌گفتند. بنابراین بحث در مورد شخصیت‌ها هنگام بررسی طرح داستان ضروری است.

مخاطب: «تکمیل طرح کلی»

دو نکته اساسی درباره مخاطبان وجود دارد: اولاً، با تلاش‌هایی که انجام می‌شود، مخاطبان تعامل پارلمانی و داستان‌پردازی شکل می‌گیرند. ثانیاً، داستان‌پردازی تنها در صورتی به عنوان شکلی از تعامل در نظر گرفته می‌شود که مخاطب آن را چنین تشخیص دهد. به این ترتیب، آنها بر اساس مخاطب (هایی) که ایجاد می‌کنند، موفق می‌شوند یا شکست می‌خورند (یعنی وجود دارند یا وجود ندارند)، که ممکن است متعاقباً با آنها ارتباط برقرار کرده و تعامل کنند. البته هیچ «عموم مردمی»، و هیچ مخاطبی، برای داستان‌پردازی پارلمانی خارج از کسانی که شخصاً مخاطب هستند (یعنی داستان به آنها گفته می‌شود) وجود ندارد [۱]. اینها سه عنصر اساسی در فرایند داستان‌پردازی پارلمانی هستند.

۷-۳. اجرا و پیاده‌سازی داستان‌پردازی

اجرای داستان‌پردازی پارلمانی به رویکردی استراتژیک نیازمند است تا اطمینان حاصل شود که روایت به طور مؤثر بر تصمیم‌گیری تأثیر می‌گذارد و هم با قانونگذاران و هم در افکار عمومی طنین‌انداز می‌شود. این فرایند شامل ترکیبی از آماده‌سازی، تحویل و انطباق است که داستان را با اهداف سیاسی همسو می‌کند و در عین حال اطمینان می‌دهد که قانع‌کننده، قابل ارتباط و متقاعدکننده است.

الف) مراحل اجرایی (سطح استراتژیک)

۱. اهداف را مشخص کنید

■ **هدف را تعریف کنید:** هدف قانونی یا سیاسی خاصی را که داستان از آن حمایت می‌کند، تعیین کنید (مثلاً تصویب یک لایحه، تأثیرگذاری بر افکار عمومی یا جلب حمایت از یک خط‌مشی).

■ **همسویی با دستور کار سیاسی:** اطمینان حاصل کنید که داستان با پلتفرم گسترده‌تر حزب یا استراتژی قانونگذاری همسو است. این امر مستلزم درک روشنی از نحوه قرار گرفتن روایت در مباحثه‌های جاری یا بحث‌های سیاسی است.

■ **گفتمان‌سازی:** موضوع گفتمان‌سازی از طریق روایت و داستان‌پردازی یک هدف راهبردی است. روایت گفتمان‌ساز ساختارشکن می‌تواند همه اهداف را متحول کند.

■ **مثال:** در صورت حمایت از اصلاحات مراقبت‌های بهداشتی، هدف ممکن است نشان دادن تأثیر انسانی خط‌مشی‌های فعلی مراقبت‌های بهداشتی و ایجاد حرکت برای پیشنهادی جدید باشد.

۲. مخاطب را درک کنید

■ **داستان را برای مخاطبان تنظیم کنید:** در نظر بگیرید که چه کسی داستان را می‌شنود (قانونگذاران، انتخاب‌کنندگان، گروه‌های ذی‌نفع یا رسانه‌ها) و محتوا، لحن و سبک را براساس آن تنظیم کنید.

■ **واکنش‌ها را پیش‌بینی کنید:** در نظر بگیرید که چگونه به بخش‌های مختلف، ممکن است مخاطب به روایت پاسخ دهد و داستان را برای پرداختن به نگرانی‌ها یا اعتراض‌ها بسازید.

■ **مثال:** هنگام صحبت با مخاطبان دو حزبی، داستان باید از زبان آشکارا جناحی پرهیز کند و در عوض بر ارزش‌های مشترک یا اهداف مشترک تمرکز کند.

۳. روایت اصلی را بسازید

■ **ایجاد یک پیام مرکزی:** داستان را حول یک پیام روشن و قانع‌کننده بسازید که منعکس‌کننده اهداف قانونی یا سیاستی است.

■ **ایجاد یک طرح مرتبط:** داستان باید شروع، میانه و پایان روشن داشته باشد. از شخصیت‌های مرتبط (مثلاً کارگران یا خانواده‌ها) و مثال‌های خاص برای انسانی کردن موضوع استفاده کنید.

■ **هیجان و اخلاق را در خود بگنجانید:** توسل به ابعاد اخلاقی و هیجانی موضوع، استفاده از ترحم برای درگیر کردن عمیق مخاطبان که اغلب شامل چارچوب‌بندی موضوع به‌عنوان یک موضوع عدالت، انصاف یا مسئولیت است.

■ **مثال:** داستانی درباره خانواده‌ای از طبقه کارگر که با افزایش هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی دست‌وپنجه نرم می‌کند، ممکن است برای نشان دادن چالش‌های شخصی، موضوع سیستمی گسترده‌تر و دعوت به اقدام برای اصلاح ساختار بندی شود.

۴. داده‌ها و شواهد را یکپارچه کنید

■ **پشتیبانی با حقایق:** داستان هیجانی یا حکایتی را با داده‌ها، تحقیقات یا مطالعات موردی مستند پشت‌سر هم گذارید. این ترکیب هیجانات و شواهد، اعتبار داستان را افزایش می‌دهد.

■ **از مثال‌های واقعی استفاده کنید:** مثال‌های خاص و قابل تأییدی را که تأثیر انسانی تصمیم‌گیری‌های سیاستی را برجسته می‌کند، در آن بگنجانید. این داستان‌ها باید بررسی شوند و با استدلال‌های سیاستی گسترده‌تر همسو شوند.

■ **مثال:** پس از بیان داستان فردی که تحت تأثیر مراقبت‌های بهداشتی ناکافی قرار گرفته است، گوینده ممکن است آماری را در مورد تعداد افراد دیگری که با موقعیت‌های مشابه مواجه می‌شوند ذکر کند.

۵. هماهنگی بین تیم‌ها

■ **اطمینان از سازگاری:** با مشاوران سیاستی، تیم‌های ارتباطی و کارشناسان خط‌مشی کار کنید تا اطمینان حاصل کنید که داستان با استراتژی کلی پیام‌رسانی سیاسی مطابقت دارد.

■ **درگیر کردن سخنرانان و تیم‌های رسانه‌ای:** سخنران‌نویسان^۱ باید روایت را با نکات کلیدی بحث بسازند، و تیم‌های رسانه‌ای

می‌توانند داستان را از طریق کانال‌های اجتماعی، بیانیه‌های مطبوعاتی یا مصاحبه تقویت کنند.
مثال: تیم ارتباطات ممکن است برای حمایت از داستان‌پردازی قانونگذار در طول جلسات پارلمان یا سخنرانی‌های عمومی، کمک‌های بصری یا توصیفات تصویری تهیه کند.

ب) مراحل عملیاتی (اجرای عملی)

۱. بستر مناسب را انتخاب کنید

■ **مناظره‌ها یا سخنرانی‌های پارلمانی:** از داستان‌پردازی می‌توان به‌طور مؤثر در طول مناظره‌ها یا سخنرانی‌های پارلمانی برای متقاعد کردن نمایندگان همکار استفاده کرد. لحظاتی را انتخاب کنید که موضوع بیشترین ارتباط را دارد.
■ **تعامل عمومی یا رسانه‌ای:** داستان‌ها را می‌توان در مجامع عمومی یا حضور در رسانه‌ها برای جلب مشارکت رأی‌دهندگان و ایجاد حمایت گسترده‌تر از طرح‌های قانونی بیان کرد.
مثال: یک داستان شخصی به‌موقع که در جریان یک رأی‌گیری کلیدی در مورد اصلاحات آموزشی گفته می‌شود، می‌تواند قانونگذاران بلا تکلیف را تحت تأثیر قرار دهد یا توجه رسانه‌ها را به خود جلب کند.

۲. ساختار داستان

■ **مقدمه:** با یک قالب جذاب شروع کنید که توجه را جلب می‌کند و مسئله یا موضوع مورد بحث را تنظیم می‌کند.
■ **تضاد و هسته هیجانی:** تضاد اصلی را در داستان ارائه دهید؛ خواه یک فرد یا جامعه‌ای باشد که به دلیل شکست خط‌مشی با مشکل مواجه است.

■ **فراخوان برای اقدام:** با یک قطعنامه روشن پایان دهید که داستان را به هدف قانونی خاص که ترغیب مخاطب به اقدام است (به‌عنوان مثال، رأی دادن به یک لایحه یا حمایت از یک خط‌مشی)، مرتبط می‌کند.

مثال: در یک بحث در مورد خط‌مشی زیست‌محیطی، یک قانونگذار ممکن است با داستانی در مورد یک جامعه کوچک متأثر از آلودگی شروع کند، کشمکش آنها را توصیف کند و با درخواست برای مقررات زیست‌محیطی سخت‌تر پایان دهد.

۳. از مطالب پشتیبان استفاده کنید

■ **کمک‌های بصری:** از تصاویر، ویدئوها یا نمودارهای داده برای پشتیبانی از روایت و تأثیرگذاری بیشتر داستان استفاده کنید. این به‌ویژه در استماع عمومی یا مصاحبه‌های رسانه‌ای مفید است.

■ **شهادت:** در صورت امکان، شهادت افرادی را که مستقیماً تحت تأثیر این موضوع قرار گرفته‌اند، بیاورید تا صحت داستان را بیافزاید. این می‌تواند از طریق مصاحبه‌های ضبط شده یا شهادت زنده در جلسات پارلمان باشد.

مثال: ارائه در طول یک جلسه پارلمان ممکن است شامل عکس‌هایی از یک منطقه سیل‌زده در حین بحث در مورد قوانین تغییرات اقلیمی باشد.

۴. با بازخورد مخاطبان سازگار شوید

■ **نظارت بر واکنش‌ها:** در حین ارائه، پاسخ مخاطب را مشاهده کنید و در صورت نیاز روایت را تنظیم کنید. اگر جنبه‌های خاصی طنین‌انداز شدیدتری دارند، بر آنها تأکید کنید.

■ **پاسخ به مخالفت‌ها:** روایت‌های متقابل یا پاسخ‌هایی به استدلال‌های مخالف تهیه کنید. اینها را می‌توان در داستان‌پردازی، پیش‌بینی و رسیدگی به نگرانی‌ها یا انتقادات بافته کرد.

مثال: اگر طرف مقابل اعتبار یا روایی یک داستان را به چالش کشد، داستان‌پرداز می‌تواند پیشگیرانه با داده‌ها یا مثال‌های اضافی که اعتبار روایت را تقویت می‌کند مقابله کند.

۵. پیگیری و تقویت

■ **تعامل با رسانه‌ها:** پس از ارائه داستان، مطمئن شوید که با همکاری با رسانه‌ها برای برجسته کردن روایت در داستان‌های خبری، نظرها یا مصاحبه‌ها جذابیت پیدا می‌کند.

■ **استراتژی رسانه‌های اجتماعی:** از پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی برای به اشتراک گذاشتن کلیپ‌های سخنرانی یا صداهایی از داستان استفاده کنید که باعث می‌شود پیام ویروسی شود و مخاطبان بیشتری را درگیر کند.

■ **پیام را تقویت کنید:** به گفتن داستان در مجامع مختلف (جلسات تالار شهر، مصاحبه‌ها و پادکست‌ها) ادامه دهید تا برای هدف قانونگذاری حرکت کنید.

مثال: پس از ارائه یک داستان در مجلس، تیم رسانه‌ای قانونگذار می‌تواند کلبی از این سخنرانی را به صورت آنلاین به اشتراک گذارد که همراه با فراخوان اقدام برای حمایت از این لایحه است.

به‌طور خلاصه، بحث درباره پارلمان به‌عنوان یک داستان‌پرداز، به نوعی عملی تلفیقی^۱ (ذکر جزء و اراده کل) است؛ یعنی توصیف کلیت پارلمان با استفاده از بخشی از آن. پارلمان شامل داستان‌پردازی است که به‌طور غیرمستقیم به کارکنان اشاره دارد و همچنین راویانی در آن حضور دارند. با این حال، پارلمان بیشتر از سوی نمایندگان مجلس تعریف می‌شود. نقش نمایندگان عمدتاً بر اساس تعریف پارلمان (به‌عنوان اعضای آن) مشخص می‌شود، اما مسئولیت‌های آنها می‌تواند فراتر از این تعریف باشد و گاهی با منافع پارلمان در تضاد قرار گیرد. در این زمینه، پریور و لستون-باندیرا [۱] در پژوهش خود به اهمیت داستان‌پردازی پارلمانی به‌عنوان یک فرآیند تعامل اشاره کرده‌اند. آنها با استفاده از بازنمایی و نظریه روایتی، به تحلیل داستان‌پردازی پرداخته و کاربرد آن در پارلمان و تعامل عمومی را شفاف‌سازی کرده‌اند و بدین ترتیب مبنای مفهوم «داستان‌پردازی پارلمانی» را بنا نهاده‌اند. تعامل پارلمانی یک تلاش نسبتاً جدید است و داستان‌پردازی پارلمانی هنوز هم در مراحل ابتدایی خود قرار دارد. این شیوه به‌عنوان ابزاری جدید برای تعامل مؤثر با پارلمان عمل می‌کند؛ ابزاری که نه تنها محتوای اطلاعاتی را به اشتراک می‌گذارد، بلکه مخاطبانی ایجاد می‌کند که می‌توانند با این مطالب ارتباط برقرار کنند. بنابراین، این موضوع شایسته بررسی علمی در مباحث گسترده‌تر مربوط به پارلمان و تعامل عمومی است.

گزارش پیش رو بینش اولیه را ارائه می‌کند که از طریق آن پارلمان می‌تواند ارزش داستان‌پردازی را بهتر درک کند. این نه تنها به داستان‌هایی مربوط می‌شود که ممکن است پارلمان بخواهد درباره خودش بگوید، بلکه به داستان‌هایی که شهروندان درباره خودشان (در واقع، نسبت خودشان با پارلمان) می‌گویند نیز مربوط می‌شود. استدلال محوری این است: داستان‌پردازی (مشابه سایر اشکال تعامل) یک گفتگو است، نه یک انتشار یک‌طرفه. داستان‌ها نه تنها گفته می‌شود، بلکه روایت می‌شود؛ از طریق این فرآیند آنها نیز تفسیر می‌شوند و با معنا آغشته می‌شوند. رابطه بین راوی‌نگر و داستان‌پرداز ملاحظه مهم در تعامل پارلمان است، زیرا تعیین می‌کند که تجربیات چه کسی، با چه کسی و به چه مخاطبانی منتقل می‌شود [۱].

۴. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

انسان‌ها داستان می‌گویند «تا خود را برای خودشان و دیگران توضیح دهند». داستان‌ها به‌شکلی از دانش اجتماعی براساس تجربه و سنت ذهنی اشاره می‌کنند (و می‌سازند). بنابراین، داستان‌پردازان درگیر پویایی با «مخاطبانی می‌شوند که اعضای آن می‌توانند طرح کلی را براساس خیال‌پردازی‌ها، شرایط هیجانی و ایدئولوژی‌های خودشان تکمیل کنند». این نوع پویایی برای تعامل و تعیین هویت (هم‌ذات‌پنداری) با پارلمان ضروری است که از طریق آن شهروندان نه تنها پارلمان را درک می‌کنند، بلکه می‌توانند ارتباط آن را نیز ببینند و فعالیت پارلمانی را به زندگی و تجربیات خود پیوند دهند. در فضای حکمرانی و کشورداری بحث درباره داستان‌پردازی‌ها به‌عنوان ابزاری برای افزایش تعامل با عموم مردم نسبتاً جدید است. داستان‌پردازی وسیله جدیدی برای تعامل پارلمانی است؛ ابزاری که نه تنها مطالب را منتشر می‌کند بلکه ارتباط با آن مطالب را تسهیل کرده و مخاطب را همدل می‌کند. به‌این ترتیب، شایسته بررسی علمی گسترده‌تر در بحث‌های مربوط به نمایندگی، تعامل پارلمانی و تعامل سیاسی بوده، و همچنین مورد توجه مجلس است. بررسی‌ها نشان‌دهنده ناسازگاری یا ناهماهنگی در جستجو و ساختن مخاطب است. این حاکی از فقدان درک نهادی از داستان‌پردازی

1. Synecdoche

(به‌عنوان نظریه) و نحوه به‌کارگیری آن (به‌عنوان عمل) است. با نشان دادن ظرفیت داستان‌پردازی به‌عنوان شیوه تعامل، برای پارلمان حیاتی است که ارزش آن را در مجموعه گسترده‌ای از تکنیک‌ها و ابتکارات تعاملی درک کند. تعامل پارلمانی را نمی‌توان به مکاتبه و تناظر دوتایی بین نهاد و شهروند تقلیل داد (به‌جای اینکه پویایی بین آنها وجود داشته باشد)، بلکه داستان‌پردازی پارلمانی در پویایی داستان‌پردازی بین نهاد و شهروند، با ظرفیت برای داستان‌پردازی و روایت از هر طرف ایجاد می‌کند. این نشان‌دهنده کاربرد این چارچوب نظری فراتر از یک استراتژی ارتباطی جدید برای پارلمان بوده و تقویت‌کننده تعامل است به‌نحوی که به‌عنوان یک پویایی (دینامیک جدید) درک می‌شود، و ارائه وسیله جدید (یعنی داستان‌پردازی) است که با آن می‌توان این پویایی را به‌دست آورد و غنی کرد [۱].

با این حال، توجه به این نکته ضروری است که استفاده از داستان‌پردازی در تعامل پارلمانی باید با احتیاط و ملاحظات انجام شود. یکی از اشکال‌های بالقوه می‌تواند خطر ساده‌سازی بیش از حد موضوع‌ها یا خط‌مشی‌های پیچیده باشد که می‌تواند به سوءتفاهم یا تفسیر نادرست مردم منجر شود. علاوه بر این، خطر استفاده از داستان‌پردازی به‌عنوان ابزاری برای پروپاگاندا یا دستکاری، به‌جای تعامل و ارتباط واقعی وجود دارد. بنابراین، مهم است که با ابزارهای حرفه‌ای متناسب رسانه‌ای اطمینان حاصل شود که داستان‌پردازی به شیوه‌ای مسئولانه و اخلاقی، با تمرکز بر شفافیت، دقت و مسئولیت‌پذیری استفاده می‌شود.

همان‌طور که اشاره شد، داستان‌پردازی پارلمانی ابزاری است که به‌تازگی مورد توجه پارلمان‌های جهان قرار گرفته است. از این رو، پیشنهادها و توصیه‌هایی برای مجلس ایران ارائه می‌شود که می‌تواند در این امر مؤثر باشد:

مجلس شورای اسلامی باید تصویری مثبت از کلیت نهادی خود در اذهان عمومی خلق کند؛ چیزی که از برآیند مواجهات تک‌تک نمایندگان با مجلس نمی‌توان انتظار داشت چراکه آنها از مجلس به‌مثابه کل نمایندگی نمی‌کنند. به همین دلیل نیازمند به‌کارگیری داستان‌پردازی است که بتواند از کلیت این نهاد مردمی دفاع کند. این ذهنیت نمایندگان که مشغول فعالیت‌های مترکم هستند کافی نیست بلکه فرایندهای کاری مجلس باید برای جامعه، تصویرپردازی و روایت‌گری شود و این داستان‌پردازان پارلمانی هستند که با هنر و صنعت خود می‌توانند روایتی درست از نحوه عملکرد مجلس خلق کرده و در ذهن عموم، تصویری واقعی‌تر و ملموس‌تر از مجلس شورای اسلامی بر جای گذارند.

جدول ۲. پیشنهاد توصیه سیاستی

ملاحظات	زمان‌بندی اجرا (کوتاه‌مدت، میان‌مدت، بلندمدت)	دستگاه معین	دستگاه متولی	الزامات و قیود اجرائی	توصیه سیاستی	نوع توصیه		ردیف
						اصلاح**	تداوم*	
	کوتاه مدت		مرکز افکارسنجی		مرکز افکارسنجی مرکز پژوهش‌های مجلس به‌عنوان نهادی مرتبط با عموم مردم، می‌تواند به افکارسنجی و کشف تصویر مجلس در اذهان عموم مبادرت کرده و داده‌های حاصل از فرایندهای پیمایشی خود را در اختیار داستان‌پردازان جهت بساخت تصویر درست از کلیت مجلس قرار دهند.	**		۱

ملاحظات	زمان‌بندی اجرا (کوتاه‌مدت، میان‌مدت، بلندمدت)	دستگاه معین	دستگاه متولی	الزامات و قیود اجرایی	توصیه سیاستی	نوع توصیه		ردیف
						اصلاح**	تداوم*	
	کوتاه‌مدت		روابط عمومی		مجلس شورای اسلامی می‌تواند افرادی را به‌کار گیرد که با توجه به نکات و ملاحظات بحث‌شده در گزارش، به‌طور عمومی در دانشگاه‌ها، اندیشکده‌ها، پژوهشکده‌ها و سایر محافل نخبگانی و علمی حضور یافته و به ساختن داستان‌ها و روایت‌های ناظر به کلیت (نقش و کارکرد) مجلس و تأثیرات آن بر زندگی روزمره مردم کمک کنند. درحقیقت این افراد در خارج از مجلس به‌دنبال ساخت تصویر قوی‌ترند و قوی از مجلس باشند.	**		۲
	کوتاه‌مدت		مرکز پژوهش‌های مجلس		دفتر تخصصی مرکز پژوهش‌های مجلس هم می‌تواند برای طرح / لایحه‌هایی که به آنها ارجاع شده است و به‌جهت کارشناسی مورد تأیید است به‌مثابه داستان‌پردازان و راویان، به خلق روایتی جذاب برای عموم اهتمام کنند؛ اقناع مردم نسبت به آثار مثبت قوانین، تعامل و همراهی آنها را به‌همراه خواهد داشت.	**		۳
	میان‌مدت		هیئت رئیسه مجلس		یکی از عوامل مهم در ساخت داستان‌ها و روایت‌های مناسب، به‌کارگیری سخنگوی واحد برای مجلس است؛ هرکدام از کمیسیون‌های مجلس، یک سخنگو دارد که راوی جزئیات وقایع کمیسیون متبوع خود است اما موقعیتی که بخواهد تصویری از کلیت مجلس ارائه داده و تنها در حصار و حریم کمیسیونی یا شخصی تعریف نشود در مجلس وجود ندارد و شاید با تعریف این موقعیت و تعیین سخنگوی قوه مقننه بتوان شرایط روایت‌پردازی مطلوب از کلیت نهادی مجلس را فراهم آورد.	**		۴

ملاحظات	زمان بندی اجرا (کوتاه مدت، میان مدت، بلندمدت)	دستگاه معین	دستگاه متولی	الزامات و قیود اجرائی	توصیه سیاستی	نوع توصیه		ردیف
						اصلاح**	تداوم*	
	میان مدت / بلندمدت		روابط عمومی		مجلس شورای اسلامی با محوریت اداره کل روابط عمومی خود می‌تواند کانالی در سایت‌های اشتراک‌گذاری ویدئو و کلیپ مانند آپارات، نماشا، تماشای، جعبه و غیره تأسیس کرده و نظر تعدادی از ذی‌نفعان متأثر از هر قانون که متحمل نفع یا ضرر شده‌اند را در نسبت آن قانون بازخوانی کند. تمهید این سازوکار باعث خواهد شد که اولاً، عموم مردم احساس کنند که نهاد قانونگذاری کشور به آنها توجه کرده و صدای آنها شنیده می‌شود و در نتیجه احساس تعلق به نظام و نهاد مجلس از این رهگذر بیشتر خواهد شد؛ ثانیاً، تعقیب این سازوکار، محملی برای شناخت آثار و پیامدهای ناخواسته قوانین اجرا شده ایجاد خواهد کرد؛ ثالثاً، تحقق این سازوکار می‌تواند به ساخت داستان‌ها و روایت‌های واقعی از نقش و کارکردی که مجلس می‌تواند در متن زندگی آحاد جامعه داشته باشد کمک کرده و مردم را به مجلس و نمایندگان‌شان پیوند دهد.	**		۵
	میان مدت		فراکسیون رسانه و روابط عمومی مجلس		به‌کرات دیده شده است که فشارهای رسانه‌ای در جامعه باعث شده که یک طرح یا لایحه که در دستور کار مجلس قرار دارد با روایتی نادرست مواجه شده و به علت تهییج افکار عمومی به بی‌راهه رفته یا از دستور کار خارج شده یا حتی اگر در دستور بررسی قرار گیرد چیزی از آن باقی نمانده باشد. به همین جهت پیشنهاد می‌شود ضمن راه‌اندازی کانال تخصصی برای مجلس در پیام‌رسان‌های داخلی، از طراحان اصلی طرح و لایحه خواسته شود تا روایت و استدلال‌های خود را از طرح چنین مسئله‌ای به‌طور شفاف، دقیق و جامع بیان کنند تا از هرگونه سوءاستفاده‌های احتمالی جلوگیری به‌عمل آید. درحقیقت طراح اصلی باید بتواند داستان / روایت خود را از ضرورت و چرایی پرداختن به این مسئله بازگو کند. در عصر امروز که جنگ روایت‌هاست باید مجلس شورای اسلامی بتواند غیرمنفعلانه روایت اول و منطقی خود را ارائه دهد تا دست برتر را در نسبت تفسیر قانون داشته باشد؛ روایتی که به جای تأکید بر جزئیات قانون، جهت تغییر افکار عمومی بیشتر بر بیان یک داستان خوب متمرکز است [۱۷].	**		۶

ملاحظات	زمان بندی اجرا (کوتاه مدت، میان مدت، بلندمدت)	دستگاه معین	دستگاه متولی	الزامات و قیود اجرائی	توصیه سیاستی	نوع توصیه		ردیف
						اصلاح**	تداوم*	
	بلندمدت		مرکز پژوهش‌های مجلس		با توجه به اینکه زبان قانونگذاری، حقوقی و فنی است، این ضرورت احساس می‌شود که مجلس بتواند با ابزارهایی مانند بصری‌سازی استدلال‌ها، امکان فهم شهروندان را از موضوع پیچیده ایجاد کرده و اطلاعات لازم را به شهروندان به شیوه‌ای بصری ارائه کند که به راحتی قابل فهم و ساختاردهی باشد. فناوری‌های بصری‌سازی استدلال‌ها که رایانه‌پایه هستند به شهروندان بیشتری این امکان را می‌دهد که بدون صرف وقت زیاد در این زمینه یا آشنایی با مسائل پیچیده حقوقی و فنی، از نکات اصلی قوانین در حال شکل‌گیری و نظرها و مواضع احزاب سیاسی و کارشناسان آگاه از آن مطلع شوند. در جوامع مدرن، مسائل و موضوع‌های اصلی که پارلمان‌ها تنظیم می‌کنند، بسیار پیچیده و چندبعدی هستند و درک آنها برای شهروندان دشوار است، بنابراین تمایل دارند از مباحثه عمومی در مورد آن مسائل اجتناب کرده و آنها را به نمایندگان، کارشناسان و گروه‌های تخصصی بسپارند. این میل به تخصص‌گرایی می‌تواند مشارکت عمومی در شکل‌گیری قانون را تضعیف کرده و در نهایت به قانونگذاری نامتوازن منجر شود به طوری که مشتمل بر حداقل منافع برخی گروه‌های اجتماعی باشد. استفاده از فناوری‌های بصری‌سازی استدلال‌ها که رایانه‌پایه هستند، ظرفیت مقابله با این روند را داشته، امکان اطلاع از بحث‌های سیاسی جاری را کاهش می‌دهد و نتیجتاً دو ارزش اساسی پارلمان را ارتقا می‌دهد: شفافیت و پاسخگویی [۱۸].	**		۷
	میان‌مدت		خانه خلاق و مرکز پژوهش‌های مجلس		یکی از رسانه‌های شایع و البته اثرگذار امروز در جهان، انیمیشن و موشن‌گرافیک است. توصیه می‌شود خانه خلاق و نوآوری قوه‌مقننه با همکاری روابط عمومی مجلس و البته با استفاده از ظرفیت‌های استارت‌آپ‌ها یا سایر امکانات موجود کشور به تولید انیمیشن و موشن‌گرافیک برای ایجاد تصویر و روایتی باورپذیر از کیفیت عمل مجلس شورای اسلامی مبادرت کند.	**		۸

ملاحظات	زمان بندی اجرا (کوتاه مدت، میان مدت، بلندمدت)	دستگاه معین	دستگاه متولی	الزامات و قیود اجرایی	توصیه سیاستی	نوع توصیه		ردیف
						اصلاح**	تداوم*	
	میان مدت		فراکسیون رسانه		فراکسیون رسانه، مطبوعات و فضای مجازی مجلس به عنوان کارگروه تخصصی درون مجلس می‌تواند خطمشی‌های مجلس برای ظهور رسانه‌های خود را تنظیم کرده و سایر نهادهای فوق‌الذکر را برای تحقق و تعقیب آن خطمشی‌ها به استخدام گیرد.	**		۹
	میان مدت		روابط عمومی		داستان‌پردازی تکنیکی است که برای ارائه روابط پویا بین گره‌های داستان از طریق تعامل استفاده می‌شود. در دنیایی که به‌طور فزاینده از داده‌ها و اطلاعات اشباع شده است، مصورسازی‌ها روشی قدرتمند برای شکستن درهم و برهمی، گفتن داستان خود و ترغیب مردم به عمل هستند» [۱۹]. بنابراین یکی از امکاناتی که در موضوع داستان‌پردازی می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد مبحث داستان‌پردازی با داده‌ها و مصورسازی آنهاست. از این رو پیشنهاد می‌شود توجه به کاربری این ابزارها در جهت عملیاتی کردن آن در پارلمان ایران مبادرت صورت پذیرد.	**		۱۰
	بلندمدت		خانه خلاق		یکی از ابزارهای مناسب برای هم‌آفرینی روایت‌ها و داستان‌پردازی مشترک از طرح‌ها، لوایح، و ایده‌های سیاستی، رویدادها است. رویدادها چه برای شناسایی مسئله و چه حل مسئله می‌تواند زمینه مناسبی برای ایجاد روایت‌های جمعی باورپذیر باشد. در این زمینه نیز مرکز نوآوری قوه مقننه می‌تواند زمینه لازم را برای مشارکت دفاتر مرکز پژوهش‌ها، کمیسیون‌های مجلس و سایر ذینفعان برای هم‌آفرینی روایت‌های با کیفیت و مفید را فراهم کند.	**		۱۱

* تداوم یا تقویت آیتم‌ها یا اقدام‌ها
** اصلاح رویه‌ها یا ایجاد سازوکارها.
مأخذ: یافته‌های پژوهش.

- [1] A. Prior and C. Leston-Bandeira, "Parliamentary storytelling: a new concept in public engagement with parliaments," *The Journal of Legislative Studies*, vol. 28, no. 1, pp. 67–92, 2022, doi: 10.1080/13572334.2020.1848081.
- [2] C. Leston-Bandeira, "Parliaments' Endless Pursuit of Trust: Re-focusing on Symbolic Representation," *The Journal of Legislative Studies*, vol. 18, no. 3–4, pp. 514–526, 2012, doi: 10.1080/13572334.2012.706059.
- [3] M. Jones and B. Salter, "The governance of human genetics: Policy discourse and constructions of public trust," *New Genet Soc*, vol. 22, no. 1, pp. 21–41, 2003, doi: 10.1080/1463677032000069691.
- [4] T. van der Meer, "In what we trust? A multi-level study into trust in parliament as an evaluation of state characteristics," *International Review of Administrative Sciences*, vol. 76, no. 3, pp. 517–536, 2010, doi: 10.1177/0020852310372450.
- [5] Julie. L. MacArthur, "Challenging public engagement: participation, deliberation and power in renewable energy policy," *J Environ Stud Sci*, vol. 6, no. 3, pp. 631–640, 2016, doi: 10.1007/s13412-015-0328-7.
- [6] S. Serra-Silva, "How parliaments engage with citizens? Online public engagement: a comparative analysis of Parliamentary websites," *The Journal of Legislative Studies*, vol. 28, no. 4, pp. 489–512, 2022, doi: 10.1080/13572334.2021.1896451.
- [7] J. Griffith and C. Leston-Bandeira, "How Are Parliaments Using New Media to Engage with Citizens?," *The Journal of Legislative Studies*, vol. 18, no. 3–4, pp. 496–513, 2012, doi: 10.1080/13572334.2012.706058.
- [8] C. Leston-Bandeira and S. T. Siefken, "The development of public engagement as a core institutional role for parliaments," *The Journal of Legislative Studies*, vol. 29, no. 3, pp. 361–379, 2023, doi: 10.1080/13572334.2023.2214390.
- [9] F. Marmolejo-Ramos et al., "AI-powered narrative building for facilitating public participation and engagement," *Discover Artificial Intelligence*, vol. 2, no. 1, p. 7, 2022, doi: 10.1007/s44163-022-00023-7.
- [10] J. Matthieu, J. Vrydagh, D. Caluwaerts, and S. Erzeel, "The democratic credentials of youth parliaments. The case of the Belgian Jeugd Parlement Jeunesse," *The Journal of Legislative Studies*, vol. 26, no. 2, pp. 204–222, 2020, doi: 10.1080/13572334.2020.1731982.
- [11] S. Serra-Silva, "Beyond national boundaries in the study of digital public engagement: Interparliamentary institutions and cooperation in the Austrian and Portuguese national parliaments," *Policy Internet*, vol. 15, no. 1, pp. 36–54, 2023, doi: 10.1002/poi3.326.
- [12] F. Fischer, "Public Policy as Narrative: Stories, Frames, and Metanarratives," in *Reframing Public Policy: Discursive Politics and Deliberative Practices*, 1st edition., F. Fischer, Ed., Oxford University Press, 2003, pp. 161–180. doi: 10.1093/019924264X.003.0008.
- [13] T. Soremi, "Storytelling and Policy Transfer," *International Review of Public Policy*, vol. 1, no. 2, pp. 194–217, 2019, doi: 10.4000/irpp.485.
- [14] A. Sundin, K. Andersson, and R. Watt, "Rethinking communication: integrating storytelling for increased stakeholder engagement in environmental evidence synthesis," *Environ Evid*, vol. 7, no. 1, pp. 1–6, 2018, doi: 10.1186/s13750-018-0116-4.
- [15] R. Hunt, G. King, and C. Barnes, "Storying student belonging in UK higher education," *Journal of*

Geography in Higher Education, pp. 1–18, 2023, doi: 10.1080/03098265.2023.2266995.

[16] A. M. Prior, “Getting the Story Right: A Constructivist Interpretation of Storytelling in the Context of UK Parliamentary Engagement,” *Politics and Governance*, vol. 6, no. 4, pp. 83–94, 2018, doi: 10.17645/pag.v6i4.1580.

[17] K. B. Smith and C. W. Larimer, *The Public Policy Theory Primer*, 3rd Edition. Routledge, 2017. doi: 10.4324/9780429494352.

[18] E. Loukis, “Using advanced information technologies for increasing public participation in the Greek Parliament,” *Journal of Balkan and Near Eastern Studies*, vol. 13, no. 1, pp. 13–35, 2011, doi: 10.1080/19448953.2011.550781.

[19] C. Tong et al., “Storytelling and Visualization: An Extended Survey,” *Information*, vol. 9, no. 3, p. 65, 2018, doi: 10.3390/info9030065.

گزیده سیاستی

امروزه به‌کارگیری داستان‌پردازی پارلمانی می‌تواند نقش‌های متعددی ایفا کند، از جمله بازگشت اعتماد عمومی به پارلمان، ایجاد حس مثبت نسبت به کارکرد پارلمان‌ها و درگیر و حساس کردن عموم مردم نسبت به فضای حکمرانی کشور.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

تهران، خیابان پاسداران، روبروی پارک نیاوران (ضلع جنوبی، پلاک ۸۰۲)

تلفن: ۷۵۱۸۳۰۰۰ صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۸۵۵ پست الکترونیک: mrc@majles.ir

وبسایت: rc.majles.ir